

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1281

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 499 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie	2–6
Decizia nr. 689 din 6 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, în raport cu art. 15 ¹ din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, precum și a Ordonanței Guvernului nr. 25/2014, în întregul său, în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	6–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.087. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Orașu Nou, județul Satu Mare	9
1.088. — Hotărâre privind aprobarea stemei orașului Tâlmăciu, județul Sibiu	10
1.089. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Râu Sadului, județul Sibiu	11
1.090. — Hotărâre privind aprobarea modelului steagului orașului Ghimbav, județul Brașov	12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.207. — Ordin al ministrului apărării naționale privind declasificarea și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a unui ordin al ministrului apărării naționale emis în anul 2013	14–31
6.106. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind aprobarea Regulamentului de inspecție a unităților de învățământ preuniversitar	31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 499

din 25 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliora	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, excepție ridicată de societatea ALRO — S.A. din Slatina în Dosarul nr. 3.500/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.395D/2017 al Curții Constituționale.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 16 iunie 2020, în prezența reprezentantului Ministerului Public, domnul procuror Liviu Drăgănescu, și a reprezentanților autorului excepției, domnii avocați Valeriu Stoica și Dragoș Bogdan, și au fost consemnate în încheierea de ședință, dată la care Curtea, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, amânarea pronunțării pentru data de 23 iunie 2020. La acest termen, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului, Curtea a dispus, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (1) din aceeași lege, amânarea pronunțării pentru data de 25 iunie 2020, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 17 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.500/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de societatea ALRO — S.A. din Slatina într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect anularea unui act administrativ.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul de lege a fost redactat cu încălcarea cerințelor privind claritatea și previzibilitatea legii, ce decurg din normele art. 1 alin. (5) din Constituție, astfel că este dificil de înțeles și aplicat o problemă ce ține de esența sistemului de sprijinire a producătorilor de ESRE (energie electrică produsă din surse regenerabile de energie) prin sistemul de certificate verzi (CV), respectiv modul de stabilire a cotei obligatorii de achiziție de certificate. În primul rând, textul nu reglementează în niciun fel modul în care se vor colecta informațiile pe baza cărora urmează a se stabili cota obligatorie de achiziție de CV,

întreaga procedură depinzând de interpretarea discreționară a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE). În al doilea rând, legea nu definește sintagma „consum final de energie electrică”, astfel încât nu se poate cunoaște dacă aceasta se referă la: a) consumul raportat de entitățile care au această obligație, indiferent de corectitudinea acestor valori; b) consumul efectiv realizat, așadar cu luarea în considerare a eventualelor corecții ale erorilor apărute. În al treilea rând, legea prevede că nivelul cotei obligatorii de achiziție de CV nu trebuie să depășească „nivelul corespunzător cotelor obligatorii de energie electrică din surse regenerabile stabilite la alin. (4)”. Or, potrivit acestui din urmă text, „Cotele anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru perioada 2010—2013 sunt următoarele: 2010 — 8,3%; 2011 — 10%; 2012 — 12%; 2013 — 14%.” Enumerarea se oprește, așadar, la nivelul anului 2013, fără a avea posibilitatea verificării, în anii anteriori, a îndeplinirii condiției respective.

5. Referitor la principiul nediscriminării, protejat de art. 16 din Constituție, se arată că atât jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cât și cea a Curții Constituționale a României au stabilit, cu valoare de principiu, că există discriminare în ipoteza în care situații similare sau comparabile primesc un tratament diferit, fără o justificare obiectivă și rezonabilă prin existența unui scop legitim sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite. Totodată, există discriminare și dacă „fără o justificare obiectivă și rezonabilă, statele nu aplică un tratament diferit persoanelor a căror situație este diferită în mod sensibil” (de exemplu, Hotărârea din 6 aprilie 2000, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Thlimmenos împotriva Greciei*). Rezultă, în lumina acestor orientări jurisprudențiale, că adoptarea și aplicarea unui act normativ care instituie un tratament identic pentru toți destinatarii săi, deși aceștia se află în situații sensibil diferite, reprezintă o formă de discriminare.

6. În ce privește dispozițiile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 220/2008, acestea sunt discriminatorii deoarece, urmare a interpretării date de ANRE, entități aflate în situații similare primesc un tratament diferit, fără o justificare obiectivă și rezonabilă prin existența unui scop legitim.

7. În concret, stabilirea cotei obligatorii de achiziție a CV în anul de analiză se face potrivit art. 25 din Metodologia de stabilire a cotelor anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi și a celor de achiziție de certificate verzi (Metodologia), aprobată prin Ordinul A.N.R.E. nr. 101/2015, după următoarea formulă de calcul: „Cota estimată de achiziție de CV în anul t-1 pentru anul t se calculează ca fiind raportul dintre numărul total de CV estimate a fi emise în anul t și consumul final de energie electrică estimat diminuat cu consumul final exceptat de energie electrică estimat pentru aceeași perioadă, exprimată în CV/MWh”. Așadar, orice raportare a unui consum de energie mai mare decât cel real va conduce la stabilirea unei cote obligatorii mai reduse (întrucât numitorul fracției va crește). Întrucât cota este stabilită în mod universal, rezultă că entitatea care va raporta un consum de

energie mai mare decât cel real va trebui să achiziționeze CV în funcție de acest consum, rezultând un element de cost mai mare decât cel real, iar toate celelalte entități obligate la achiziție vor beneficia de o cotă obligatorie de achiziție mai mică decât cea reală, rezultând un element de cost mai mic decât cel real. În concluzie, raportarea eronată a unui consum mai mare de energie electrică — și imposibil de rectificat — va profita tuturor celorlalte entități obligate la achiziție, prin scăderea cotei obligatorii de achiziție de CV, în dauna celui care a efectuat o raportare eronată, în condițiile în care primii nu mai participă la subvenționarea energiei din surse regenerabile proporțional cu consumul lor de energie, ci plătesc mai puțin decât ar trebui, diferența fiind suportată în integralitate de autoarea excepției. Interpretarea A.N.R.E. este, așadar, discriminatorie, deoarece operatorii obligați la achiziția de CV (în funcție de consumul de energie electrică) primesc un tratament diferit (în sensul că toți, mai puțin cel care a făcut o raportare eronată, vor fi obligați să achiziționeze mai puțin CV).

8. Posibilitatea recuperării energiei raportate în exces este limitată de împrejurarea neafectării cotei obligatorii de achiziție de CV, așa cum rezultă din interpretarea art. 4 alin. (9) din Legea nr. 220/2008 dată de A.N.R.E. prin metodologia aprobată prin Ordinul nr. 101/2015. Or, în condițiile în care legea nu conține o astfel de condiționare, modul în care A.N.R.E. a aplicat legislația incidentă creează o ingerință asupra dreptului de proprietate a furnizorului care a raportat un consum mai mare de energie electrică și o expropriere mascată, ceea ce contravine art. 44 alin. (2) din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale. Ingerința nu este doar una nelegală, ci și lipsită de scop legitim, deoarece sancționarea furnizorilor care au făcut raportări eronate sau gratificarea producătorilor de energie din surse regenerabile nu poate întruni dezideratul scopului legitim când este consecința unei interpretări nelegale și arbitrare. Chiar presupunând ad absurdum că ingerința ar fi legală și că urmărește un scop legitim, aceasta nu este proporțională, deoarece, în realitate, prin permiterea unei corecții necondiționate și recuperarea integrală a cantității de energie eronat raportate în anul următor celui de referință nimeni nu are de pierdut și nici nu poate bulversa așteptările entităților, de vreme ce încă nu se stabilise cota obligatorie pentru anul următor.

9. În plus, se arată că, pe fondul unui cadru legislativ cu carențe manifeste, metodologia a fost supusă modificărilor în numeroase rânduri, ceea ce îi imprimă acesteia imprevizibilitate. Or, la data la care autoarea excepției a făcut corecția, metodologia nu prevedea faptul că recuperarea se va face doar în măsura neafectării cotei obligatorii de achiziție a CV pentru anii subsecvenți, iar această incoerență a autorităților nu poate fi imputată autoarei excepției.

10. În sfârșit, se susține că obligația de a achiziționa CV constituie, în realitate, o taxă parafiscală, care nu corespunde principiului justei așezări a sarcinilor fiscale, stabilit de art. 56 alin. (2) din Constituție. Aceasta deoarece, prin modul în care A.N.R.E. interpretează prevederile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 220/2008, furnizorul de energie electrică ajunge să plătească o taxă (contravaloarea CV) stabilită în funcție de o cantitate de energie electrică pe care nu a consumat-o cu adevărat. Or, principiul justei așezări a sarcinilor fiscale trebuie interpretat și în sensul că un contribuabil poate fi obligat să suporte numai sarcini fiscale aferente propriei activități ori unor beneficii proprii. Curtea Constituțională a arătat că acest principiu trebuie să reflecte însuși principiul egalității cetățenilor în fața legii și că fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, echitabilă, rezonabilă (în acest sens, Decizia nr. 1.394/2010 și, respectiv, Decizia nr. 3/1994).

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că art. 4 alin. (9) din Legea

nr. 220/2008, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2011 ar putea fi neconstituțional, în anumite condiții, în raport de art. 1 alin. (5), art. 16, art. 44 și art. 56 alin. (2) din Constituție. Consideră că textul criticat este greu de aplicat datorită caracterului său ambiguu și că principiul egalității în drepturi poate fi extins și la persoane juridice. Întrucât cota anuală obligatorie de achiziție a CV nu apare a avea un fundament (juridic sau economic) foarte clar și reprezintă o sarcină asupra proprietății, arată că „urmează a se aprecia dacă această sarcină este justificată sau dacă face parte dintr-un mecanism pe care pârâta (A.N.R.E.) nu l-a explicat în detaliu.” Această obligație ar putea fi interpretată ca o taxă parafiscală, „dacă nu ar constitui în sine un avantaj material deținerea de CV, valorificabile pe o piață reglementată, cu șansa unui profit. Taxele prin natura lor presupun o plată unilaterală, fără alte avantaje economice, pentru ca persoanele juridice sau cetățeanul să aibă acces de principiu constituțional la autoritățile statului.”

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Autoritățile publice menționate** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, notele scrise transmise la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 13 august 2010, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2011 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 19 octombrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 23 iulie 2012. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

„(9) A.N.R.E. stabilește prin ordin, până la data de 1 martie a fiecărui an, cota anuală obligatorie de achiziție de certificate verzi aferentă anului precedent, pe baza cantităților realizate de energie electrică din surse regenerabile și a consumului final de energie electrică din anul precedent, dar fără a depăși nivelul corespunzător cotelor obligatorii de energie electrică din surse regenerabile stabilite la alin. (4)”.

16. Dispozițiile art. 4 alin. (4), la care textul legal criticat face trimitere, au fost modificate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 14 martie 2014 și au următorul cuprins: „(4) Cotele anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru perioada 2010—2013 sunt următoarele: 2010 — 8,3%; 2011 — 10%; 2012 — 12%; 2013 — 14%”.

17. Legea nr. 23/2014 a completat Legea nr. 220/2008 în sensul introducerii, la art. 4, a două noi alineate, alin. (4¹) și (4²), care, la data sesizării Curții Constituționale, erau în vigoare și prevedeau următoarele: „(4¹) Începând cu anul 2014, A.N.R.E. monitorizează anual cotele anuale realizate de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi și, în funcție de gradul de realizare a obiectivului național și de impactul la consumatorul final, estimează, publică pe site-ul propriu și informează Guvernul până la data de 30 iunie a anului curent asupra nivelului cotei anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru anul următor.

(4²) Pentru perioada 2015—2020, cota anuală obligatorie de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, se stabilește anual și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Energie, în termen de 60 de zile de la data comunicării acesteia de către ANRE”.

18. Ulterior invocării excepției, textele mai sus citate au fost abrogate prin art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 31 martie 2017.

19. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională va examina atât textul de lege criticat, cât și cadrul normativ incident în vigoare la data invocării prezentei excepții de neconstituționalitate prin Încheierea din 17 februarie 2017.

20. **Textele constituționale** invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (5), cu referire la principiul legalității, în componenta privind calitatea legii, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată* și ale art. 56 alin. (2), potrivit cărora „Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.” De asemenea, este invocat, prin prisma art. 20 din Constituție, și art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale, referitor la dreptul de proprietate.

21. În prealabil, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a mai examinat dispoziții ale Legii nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, relevantă în prezenta cauză fiind Decizia nr. 108 din 25 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 10 mai 2016, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3 și ale art. III alin. (1) din această lege.

22. Cu acel prilej, a fost examinat contextul reglementării Legii nr. 220/2008, precum și al modificărilor ulterioare operate de legiuitor în materia sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, fiind detaliat pe larg mecanismul de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie prin certificatele verzi, analizat în raport de prevederile în materie ale dreptului Uniunii Europene. În esență, acest mecanism urmărește stimularea creșterii producției de energie regenerabilă și atingerii obiectivului impus la nivelul Uniunii Europene de creștere cu 20% până în 2020 a resurselor regenerabile de energie, sens în care prin Legea nr. 220/2008 s-au adoptat unele dispoziții de natură să asigure investitorilor români și străini un sprijin pentru promovarea activităților economice în acest domeniu. Între facilitățile acordate potrivit legii se regăsește acordarea cu titlu gratuit de certificate verzi, care, în urma valorificării pe piața centralizată

sau pe piața bilaterală, are scopul de a asigura obținerea unor venituri suplimentare producătorilor de energie din surse regenerabile. Tranzacționarea certificatelor verzi are loc între acești producători și furnizorii de energie electrică, costul său reflectându-se, în final, în factura de energie electrică transmisă consumatorilor finali (casnici sau industriali).

23. Curtea a arătat că adoptarea acestei legi nu echivalează cu încheierea unui contract între statul român și potențialii investitori români sau străini și nici nu garantează în favoarea acestora un drept de proprietate asupra unei anumite valori a certificatelor verzi atribuite, ci doar creează cadrul legislativ care, ținând seama de imperativele dreptului la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic, să le ofere investitorilor un climat atrăgător de afaceri.

24. Având în vedere, pe de o parte, obligația statului de a asigura un mediu înconjurător sănătos și de a susține libera inițiativă și economia de piață prin măsuri specifice, dar și, pe de altă parte, obligația asigurării unui mediu de afaceri concurențial și necesitatea protejării drepturilor consumatorilor finali prin sistarea efectului de creștere necontrolată a prețurilor la clienții finali de energie electrică, legiuitorul, prin Legea nr. 23/2014, a eliminat din Legea nr. 220/2008 cotele anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru perioada 2014—2020. Corelativ, a fost reglementată obligația Guvernului de a stabili, prin hotărâre, cota anuală obligatorie de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, cotă anuală comunicată de A.N.R.E. și calculată în funcție de gradul de realizare a obiectivului național și de impactul la consumatorul final.

25. Cu alte cuvinte, dacă până atunci, nivelul cotelor anuale era unul fix, reglementat prin lege în limita nivelului țintelor naționale privind ponderea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie în consumul final brut de energie electrică, acesta fiind stabilit, conform art. 4 alin. (2) din Legea nr. 220/2008, în perspectiva anilor 2010, 2015 și 2020, la o cotă de 33%, 35% și, respectiv, 38%, legiuitorul a adoptat, începând cu anul 2014, un sistem flexibil, elastic, cota anuală obligatorie de achiziție a certificatelor verzi fiind determinată anual de autoritatea competentă în domeniul energiei — A.N.R.E. — pe baza constatărilor reflectate în raportul dintre producție și consum, astfel încât să nu existe riscul depășirii acestor limite maxime. Așadar, a fost reglementată o modalitate prin care schema de sprijin a producătorilor de „energie curată”, prin valorificarea certificatelor verzi, să fie adaptată anual la noile realități sociale și economice sub aspectul reevaluării cuantumului cotei anuale obligatorii de energie electrică, în baza unor criterii economice clare și previzibile, adaptate pieței astfel reglementate.

26. Curtea reține că cele anterior statuate prin decizia mai sus indicată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, raportat la cadrul legislativ incident în materie la data sesizării Curții cu excepția de neconstituționalitate.

27. Astfel, având în vedere necesitatea unui mecanism flexibil prin care să fie stabilită cota anuală obligatorie de achiziție a certificatelor verzi, Curtea constată că dispozițiile legale criticate, care conferă A.N.R.E. competența stabilirii prin ordin, până la data de 1 martie a fiecărui an, a cotei anuale obligatorii de achiziție de certificate verzi aferentă anului precedent, pe baza cantităților realizate de energie electrică din surse regenerabile și a consumului final de energie electrică din anul precedent, dar fără a depăși nivelul corespunzător cotelor obligatorii de energie electrică din surse regenerabile stabilite de lege, nu contravin normelor constituționale invocate în motivarea excepției.

28. Referitor la principiul calității legii, invocat în motivarea excepției, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că legea trebuie să întrunească cele trei cerințe de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție — claritate, precizie și previzibilitate. Normele juridice trebuie să aibă o redactare clară și predictibilă, astfel încât cetățeanul să își poată adapta conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita (Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66).

29. Curtea a mai reținut, având în vedere principiul generalității legilor, că poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze, însă, previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59).

30. Așadar, deși i se impune condiția preciziei, un text normativ trebuie să răspundă, în același timp, cerinței de generalitate, suplețe și flexibilitate, astfel încât să fie apt să încadreze în ipoteza sa normativă o varietate de situații de fapt conexe ce pot apărea în practică, dar care nu au fost în mod expres prevăzute. Totodată, ar fi de nedorit ca, pentru fiecare situație de fapt nouă, dar aflată în strânsă conexiune cu domeniul deja reglementat, să fie nevoie de o nouă intervenție legislativă. Caracterul rigid al normei juridice răspunde necesității de asigurare a stabilității raporturilor juridice, însă nu poate să afecteze caracterul său de generalitate, care impune legiuitorului un mod de redactare flexibil a normei juridice. Așa fiind, Curtea a precizat, de exemplu prin Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragrafele 47 și 48, că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi.

31. În acest context, Curtea observă că dispozițiile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 220/2008, criticate în cauză, conțin suficiente repere la nivel legal astfel încât autoritatea competentă să stabilească în concret, prin act normativ propriu, nivelul respectivelor cote anuale obligatorii. Acestea indică *autoritatea competentă* să stabilească în concret cota anuală

obligatorie de achiziție a certificatelor verzi aferentă anului precedent, *data* până la care aceasta trebuie să efectueze această operațiune, *criteriile de calcul* avute în vedere, și anume cantitățile realizate de energie electrică din surse regenerabile și consumul final de energie electrică din anul precedent, precum și *condiția de a nu fi depășit nivelul maxim admis de lege* pentru cotele obligatorii de energie electrică din surse regenerabile stabilite la alin. (4).

32. Curtea conchide în sensul că textul de lege examinat este suficient de clar și precis încât să permită destinatarului normei conformarea corespunzătoare, în sensul că stabilește cadrul legal incident aplicării respectivei formule de calcul. Normele juridice de la nivelul legii au caracter general și trebuie ca, prin elementele de referință conținute, să constituie baza reglementărilor ulterioare, de nivel infralegal, prin care soluția juridică astfel reglementată să fie valorificată și pusă în aplicare, la nivel metodologic. Desigur, o reglementare mai detaliată ar fi de multe ori de dorit, însă aceasta ar imprima normei un caracter rigid, lipsit de flexibilitate, care s-ar opune caracterului său general.

33. În ce privește critica referitoare la pretinsul caracter lacunar al textului criticat, pe motiv că nu prevede o definiție a noțiunii „consum final de energie electrică”, Curtea observă că art. 2 din Legea nr. 220/2008 cuprinde definirea unor termeni și noțiuni, iar la lit. i¹) „consumul final brut de energie” este definit ca fiind „consumul de produse energetice furnizate în scopuri energetice industriale, transporturilor, sectorului casnic, serviciilor, inclusiv serviciilor publice, agriculturii, silviculturii și pescuitului, inclusiv consumul de energie electrică și termică din sectorul de producere a energiei electrice și termice, precum și pierderile de energie electrică și termică din distribuție și transport”. Chiar dacă noțiunea definită nu răspunde direct și în concret la problema particulară expusă de autorul excepției, fiind, în definitiv, o problemă de interpretare a normei și aplicare a acesteia la respectiva speță, Curtea nu poate constata existența vreunui viciu de tehnică legislativă, apt să determine neconstituționalitatea textului de lege criticat. Dat fiind limbajul de specialitate utilizat în cuprinsul normei juridice, determinat de însuși obiectul de reglementare a Legii nr. 220/2008, precum și faptul că aceasta se adresează, în principal, fie autorității competente în domeniu — A.N.R.E. — fie agenților economici care operează în domeniul producerii și furnizării energiei electrice, Curtea constată că textul de lege îndeplinește condițiile clarității și previzibilității.

34. Aceleași argumente sunt valabile și cu privire la pretinsa omisiune a legiuitorului de a reglementa procedura rectificării consumului de energie inițial eronat raportat, această operațiune intrând în atribuțiile A.N.R.E. prin act normativ propriu. Curtea face referire, în acest sens, la considerentele expuse la paragrafele 26—28 ale prezentei decizii, prin care se arată că un text de lege nu poate reglementa în detaliu orice situație posibilă sau eventuală, ci trebuie, prin caracterul său general și flexibil, să permită autorității competente în domeniu — cum este A.N.R.E., în cazul de față — să intervină prin acte subsecvente pentru a detalia norma juridică și a facilita aplicarea acesteia.

35. Totodată, autorul excepției invocă pretinse omisiuni de reglementare, care, în opinia sa, determină, printr-o interpretare arbitrară a A.N.R.E., o aplicare cu efecte discriminatorii a textului examinat. Or, așa cum s-a arătat, dispozițiile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 220/2008 sunt exprimate într-o redactare ce corespunde exigențelor de calitate a legii, prevăzute expres de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și consacrate, implicit, de art. 1 alin. (5) din Constituție și de jurisprudența de principiu în materie a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel că omisiunea invocată nu are relevanță constituțională, aceasta raportându-se doar la o altă posibilă modalitate de redactare a textului legal criticat.

36. Dincolo de aceste constatări de principiu, referitoare la faptul că textul de lege criticat respectă cerințele de calitate a legii, Curtea observă, în subsidiar, că motivarea formulată în susținerea excepției de neconstituționalitate se circumscrie cu evidență unei anumite spețe, raportat la o anumită modalitate de interpretare a autorității competente — A.N.R.E. — în aplicarea textului legal criticat. Or, Curtea Constituțională nu are atribuții cu privire la examinarea constituționalității actelor

normative cu caracter infralegal — cum este ordinul A.N.R.E. —, acest control fiind de resortul contenciosului administrativ exercitat pe calea controlului de legalitate de instanțele judecătorești competente. De altfel, chiar obiectul litigiului în care a fost invocată excepția este reprezentat de acțiunea în anulare a unui asemenea ordin al A.N.R.E., astfel că, din această perspectivă, criticile de neconstituționalitate au caracter inadmisibil.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de societatea ALRO — S.A. din Slatina în Dosarul nr. 3.500/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 689

din 6 octombrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, în raport cu art. 15¹ din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, precum și a Ordonanței Guvernului nr. 25/2014, în întregul său, în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor

acte normative privind regimul străinilor în România, în raport cu art. 15¹ din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, precum și a Ordonanței Guvernului nr. 25/2014, în întregul său, în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea ESP Promotor 2005 — S.R.L. din Buzău în Dosarul nr. 3/281/2018 al Judecătoriei Ploiești — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 777D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât liberul acces la justiție și dreptul la apărare sunt asigurate prin posibilitatea formulării plângerii contravenționale. Totodată, normele criticate sunt norme de

competența legiuitorului și s-au aplicat până la modificările aduse prin Legea nr. 203/2018 tuturor persoanelor, fără discriminări.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3/281/2018, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, în raport cu art. 15¹ din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, precum și a Ordonanței Guvernului nr. 25/2014, în întregul său, în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** Excepția a fost ridicată de Societatea ESP Promotor 2005 — S.R.L. din Buzău într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare a contravențiilor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea excepției susține, în esență, că dispozițiile art. 36 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014, în raport cu art. 15¹ din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, contravin prevederile art. 21 și art. 24 alin. (1) din Legea fundamentală. Astfel, se afirmă că, deși legiuitorul statuează în ce condiții se consideră muncă nedeclarată sau „muncă la negru”, art. 36 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 sancționează cu aceeași duritate angajatorul de bună-credință ca și pe cel ce angajează „la negru”, fără a face o individualizare concretă a sancțiunilor, toată lumea fiind pedepsită la fel. Prin urmare, se încalcă atât dreptul la apărare consfințit de art. 24 alin. (1) din Constituție, cât și accesul liber la justiție, întrucât judecătorul, chiar dacă ar dori aplicarea unei sancțiuni mai blânde, este constrâns să aplice art. 36 în forma dată de Guvernul României, în vădită contradicție cu art. 15¹ din Codul muncii.

6. În continuare se apreciază că încălcarea prevederilor art. 16 din Legea fundamentală rezultă din raportarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 25/2014, în întregul său, la cele ale art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Plecând de la aceste premise, se susține, în esență, că actul normativ este discriminatoriu și impredictibil, nedând posibilitatea contribuabilului să achite jumătate din sancțiunea aplicată în termen de 48 de ore. Arată că agentul constator a decis că Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 nu prevede această posibilitate, fiind o greșită interpretare a legii de către acesta, fapt ce trebuia clarificat de legiuitor la momentul adoptării Ordonanței Guvernului nr. 25/2014, pentru a nu permite interpretarea abuzivă sau greșită a legii de către organele împuternicite cu aplicarea acesteia.

7. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât sancționarea cu aceeași duritate atât a angajatorului care primește cetățeni străini fără aviz de angajare, fără încheierea unui contract de muncă, cât și a celui care încheie un astfel de contract nu încalcă dreptul la apărare consfințit de art. 24 alin. (1) din Constituție, întrucât cel sancționat are posibilitatea de a se adresa instanței prin formularea unei plângeri contravenționale împotriva procesului-verbal de contravenție. De asemenea, instanța consideră că lipsa posibilității persoanei sancționate de a achita jumătate din minimul prevăzut de lege nu încalcă principiul egalității prevăzut de art. 16 din Constituție, întrucât lipsa posibilității învederate de petent nu instituie diferențieri pe criterii arbitrare, ci este deopotrivă aplicabil tuturor

celor care săvârșesc contravenții la regimul de încadrare în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, având în vedere scopul protejat.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 36 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 30 august 2014, aprobată prin Legea nr. 14/2016, în raport cu art. 15¹ din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, precum și Ordonanța Guvernului nr. 25/2014, în întregul său, în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 36 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014: „(1) *Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:*

a) *primirea la muncă pe teritoriul României a unui străin fără aviz de angajare sau de detașare, cu sau fără contract individual de muncă încheiat în formă scrisă, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, pentru fiecare persoană identificată;*;

— Art. 15¹ din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: „*În sensul prezentei legi, munca nedeclarată reprezintă:*

a) *primirea la muncă a unei persoane fără încheierea contractului individual de muncă în formă scrisă, cel târziu în ziua anterioară începerii activității;*

b) *primirea la muncă a unei persoane fără transmiterea elementelor contractului individual de muncă în registrul general de evidență a salariaților cel târziu în ziua anterioară începerii activității;*

c) *primirea la muncă a unui salariat în perioada în care acesta are contractul individual de muncă suspendat;*

d) *primirea la muncă a unui salariat în afara programului de lucru stabilit în cadrul contractelor individuale de muncă cu timp parțial;*;

— Art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; numele, prenumele, domiciliul și codul numeric personal ale contravenientului, descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea împrejurărilor care pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării, în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ; termenul de exercitare a căii de atac și instanța la care se depune plângerea.”;*

— Art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal”.*

12. Autoarea excepției apreciază că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 care consacră accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea acesteia determină neconstituționalitatea art. 36 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 prin compararea acestor dispoziții cu cele ale art. 15¹ din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, susținând că se încalcă prevederile constituționale privind dreptul la apărare și accesul liber la justiție, întrucât judecătorul, chiar dacă ar dori aplicarea unei sancțiuni mai blânde, este constrâns să aplice art. 36 în forma

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, în raport cu art. 15¹ din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, precum și a Ordonanței Guvernului nr. 25/2014, în întregul său, în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea ESP Promotor 2005 — S.R.L. din Buzău în Dosarul nr. 3/281/2018 al Judecătoriei Ploiești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Ploiești — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

dată de Guvernul României, contrar art. 15¹ din Codul muncii. De asemenea, neconstituționalitatea Ordonanței Guvernului nr. 25/2014, în întregul său, este determinată prin comparare cu art. 16 alin. (1) și art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, autorul apreciind, în esență, că actul normativ este discriminatoriu și impredictibil, întrucât nu oferă posibilitatea contribuabilului să achite jumătate din sancțiunea aplicată în termen de 48 de ore, așa cum prevăd dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

14. Având însă în vedere prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, conform căroră *„Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”*, Curtea constată că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu compararea unor prevederi legale dintr-o lege ori a prevederilor mai multor legi între ele. Așadar, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea unor prevederi legale dintr-o lege ori a prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 409 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 august 2014, paragraful 23, și Decizia nr. 463 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 21 iunie 2011.

15. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemei comunei Orașu Nou,
județul Satu Mare**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Orașu Nou, județul Satu Mare, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Orașu Nou, județul Satu Mare, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul lucrărilor publice,
dezvoltării și administrației,
Vetuța Stănescu,
secretar de stat

București, 11 decembrie 2020.
Nr. 1.087.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

**STEMA
comunei Orașu Nou, județul Satu Mare****DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Orașu Nou,
județul Satu Mare****Descrierea stemei**

Stema comunei Orașu Nou se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea superioară, pe fond roșu, se află un braț ținând în pumn un butuc de viță-de-vie, dezlădăcinată, cu patru ciorchini și patru frunze, totul de aur.

În partea inferioară, pe fond de argint, se află un stejar verde, dezlădăcinat.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Brațul ce ține în pumn un butuc de viță-de-vie reprezintă sigiliul vechi al localității și bogăția viticolă a zonei.

Stejarul este simbolul perenității și bogăției silvice a zonei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei oraşului Tâlmăciu, judeţul Sibiu

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema ţării şi sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema oraşului Tâlmăciu, judeţul Sibiu, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea şi semnificaţiile elementelor însumate ale stemei oraşului Tâlmăciu, judeţul Sibiu, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul lucrărilor publice,
dezvoltării şi administraţiei,

Vetuşa Stănescu,
secretar de stat

Bucureşti, 11 decembrie 2020.
Nr. 1.088.

ANEXA Nr. 1*)

ANEXA Nr. 2

STEMA

oraşului Tâlmăciu, judeţul Sibiu

DESCRIEREA ŞI SEMNIFICAŢIILE

elementelor însumate ale stemei oraşului Tâlmăciu, judeţul Sibiu

Descrierea stemei

Stema oraşului Tâlmăciu se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat, având partea superioară despicată.

În dreapta, în câmp de argint, se află un copac natural smuls.

În stânga, în câmp roşu, se află un patruetru terminat la extremităţi cu câte o frunză de tei, totul de aur.

În vârful scutului, în câmp albastru, se află o fortificaţie cu poartă închisă şi trei turnuri crenelate, fiecare turn cu câte o gură de tragere. Fortificaţia este plasată pe o stâncă, totul de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu trei turnuri crenelate.

Semnificaţiile elementelor însumate

Copacul face trimitere la bogăţia silvică a zonei şi la prelucrarea lemnului.

Quatruetru sugerează prezenţa elementelor heraldice caracteristice arealului istoric, cel sibian în care se află Tâlmăciul.

Fortificaţia pune în evidenţă rolul Cetăţii Tâlmăciu în Evul Mediu transilvănean. Cetatea medievală Landskrone de la Tâlmăciu, construită în 1370 la sudul localităţii, pe un deal ce domină trecerea spre defileul Oltului. A făcut parte din sistemul de apărare a sud-estului Transilvaniei.

Coroana murală cu trei turnuri crenelate semnifică faptul că localitatea are rangul de oraş.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Râu Sadului, județul Sibiu

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Râu Sadului, județul Sibiu, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Râu Sadului, județul Sibiu, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

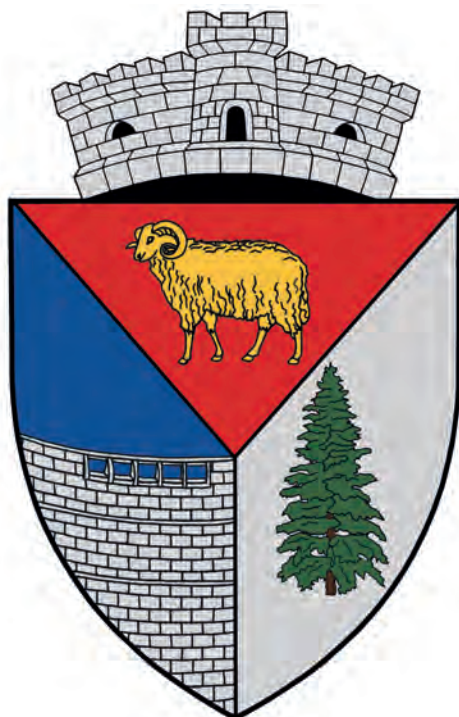
Contrasemnează:
p. Ministrul lucrărilor publice,
dezvoltării și administrației,
Vetuța Stănescu,
secretar de stat

București, 11 decembrie 2020.
Nr. 1.089.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA comunei Râu Sadului, județul Sibiu

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale stemei comunei Râu Sadului, județul Sibiu

Descrierea stemei

Stema comunei Râu Sadului se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat în furcă.

În partea superioară, pe fond roșu, se află un berbec de aur spre dreapta.

În partea dreaptă, pe fond albastru, se află un baraj de argint.

În partea stângă, pe fond de argint, se află un brad verde.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Berbecul semnifică activitatea specifică zonei, păstoritul.

Bradul reprezintă bogăția silvică a zonei.

Barajul face referire la Barajul Negoveanu, acesta fiind primul baraj în formă de arc din beton din țară.

Coroana murală cu un turn crenelat de argint semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea modelului steagului oraşului Ghimbav,
judeţul Braşov

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 2 alin. (2) şi art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea şi folosirea de către unităţile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului oraşului Ghimbav, judeţul Braşov, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea şi semnificaţiile elementelor însumate ale modelului steagului oraşului Ghimbav, judeţul Braşov, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul lucrărilor publice,
dezvoltării şi administraţiei,

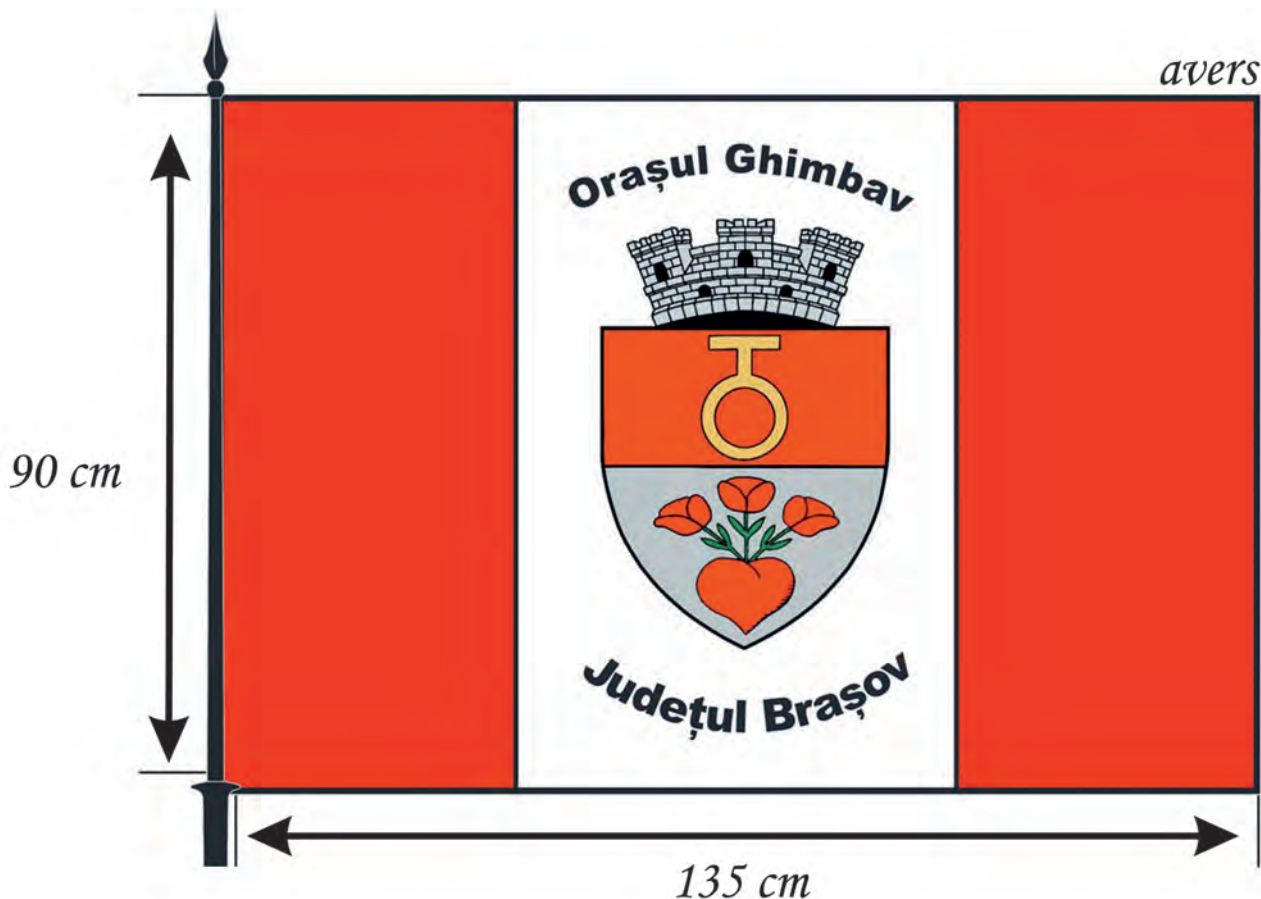
Vetuşa Stănescu,
secretar de stat

Bucureşti, 11 decembrie 2020.

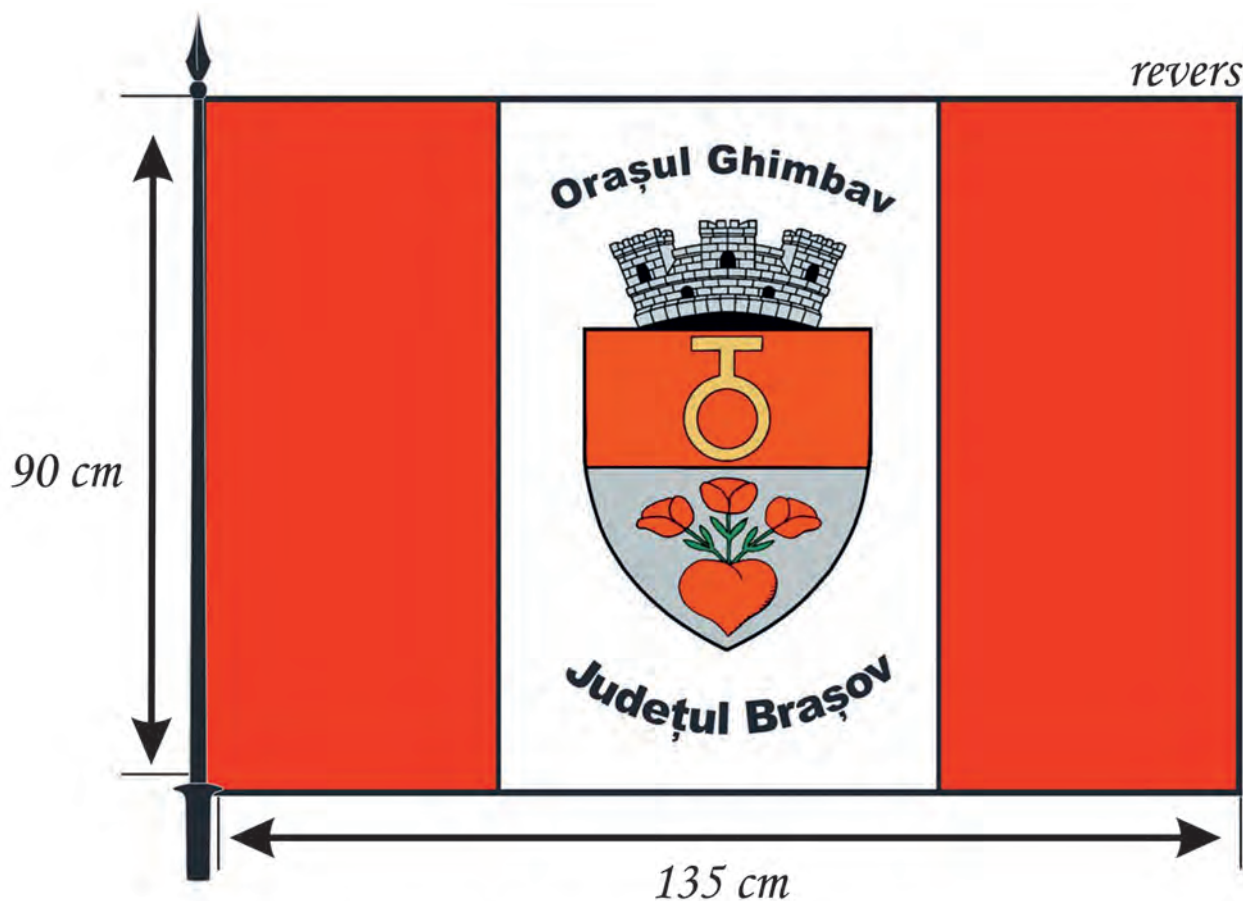
Nr. 1.090.

ANEXA Nr. 1)*

MODELUL STEAGULUI
oraşului Ghimbav, judeţul Braşov

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Material textil: poliester sau satinat

ANEXA Nr. 2

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale modelului steagului orașului Ghimbav, județul Brașov

Descrierea steagului

Modelul de steag al orașului Ghimbav reprezintă o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățimea și lungimea steagului de 2/3, compus astfel: pe fond roșu tăiat de un pal alb se află stema orașului Ghimbav. Deasupra stemei este trecută denumirea unității administrativ-teritoriale „Orașul Ghimbav” cu litere negre, iar în partea de jos sub stemă este trecut „Județul Brașov”.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor steagului

Descrierea stemei

Stema orașului Ghimbav se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea superioară, în câmp roșu, se află un semn de aur format dintr-un cerc surmontat de un „T”.

În vârful scutului, în câmp argintiu, se află 3 maci, având floarea roșie, tulpina și frunzele verzi, ieșind dintr-o inimă roșie.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu 3 turnuri crenelate.

Semnificațiile elementelor însumate

Semnul de aur evocă marca juridică de odinioară a localității.

Cei 3 maci simbolizează solidaritatea civică, curajul și mărirea, care vin din inima omului și sunt înfiți în inima Țării Bârsei.

Coroana murală cu 3 turnuri crenelate semnifică faptul că localitatea are rangul de oraș.

Culoarea roșie reprezintă focul, simbolizează mărirea, bravura și generozitatea, dar și sângele vărsat în lupte, puterea de viață și energia strămoșească.

Culoarea galben (sau aur) reprezintă pământul, este simbolul forței și bogăției. Reprezintă și bogăția și holdele aurii de grâu din timpul verii.

Culoarea albă transmite puritate, curățenie și neutralitate.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind declasificarea și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a unui ordin al ministrului apărării naționale emis în anul 2013

Având în vedere prevederile art. 20 alin. (1) lit. b) și art. 24 din Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 781/2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se declassifică informațiile secrete de serviciu cuprinse în Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S.13/2013 pentru aprobarea P.M.-1, Regulamentul structurilor de poliție militară, cu modificările ulterioare.

(2) Se aprobă publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.13/2013 pentru aprobarea P.M.-1, Regulamentul structurilor de poliție militară, forma actualizată, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă

București, 27 noiembrie 2020.
Nr. M.207.

ANEXĂ

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru aprobarea P.M.-1, Regulamentul structurilor de poliție militară

Pentru aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) lit. o) și art. 30 lit. b) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare, și ale art. 123 lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 11, 13 și ale art. 18 alin. (4) din Legea nr. 122/2011 privind regimul armelor, dispozitivelor militare și munițiilor deținute de Ministerul Apărării Naționale și de forțele armate străine pe teritoriul României,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă P.M.-1, Regulamentul structurilor de poliție militară, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 martie 2013.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.88/2003 pentru aprobarea „P.M.-1, Regulamentul poliției militare”.

Art. 3. — Prezentul ordin se tipărește și se difuzează de către Centrul tehnic-editorial al armatei până la unități, instituții și formațiuni militare.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

București, 20 februarie 2013.
Nr. M.13.

P.M.-1, REGULAMENTUL STRUCTURILOR DE POLIȚIE MILITARĂ**CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) P.M.-1, Regulamentul structurilor de poliție militară reprezintă un ansamblu de reguli care definesc rolul, locul, structura, responsabilitățile, competențele, misiunile și modul de planificare a operațiilor pentru structurile de poliție militară, necesare acestora în vederea îndeplinirii misiunilor specifice.

(2) Prevederile prezentului regulament se aplică pe timp de pace, situații de urgență, stare de mobilizare sau stare de război.

Art. 2. — Structurile de poliție militară sunt structuri de sprijin de luptă destinate să asigure respectarea și menținerea ordinii interioare și a disciplinei militare, sprijinul manevrei și mobilității, controlul și îndrumarea circulației autovehiculelor și coloanelor militare, protecția personalului armatei, paza și apărarea obiectivelor militare sau de interes militar, precum și a bunurilor aflate în patrimoniul armatei, colectarea, paza temporară și escortarea prizonierilor de război și a suspecților, îndrumarea și evacuarea persoanelor dislocate, pe timpul desfășurării acțiunilor militare.

Art. 3. — Pentru îndeplinirea misiunilor specifice, pe timp de pace, situații de urgență și pe timpul stării de mobilizare sau al stării de război, structurile de poliție militară colaborează, potrivit legii, actelor normative specifice și dispozițiilor șefilor ierarhici, cu structurile Ministerului Apărării Naționale, cu structurile specializate ale ministerelor și instituțiilor din cadrul sistemului de apărare națională, ordine publică și siguranță națională/SANOPSN, precum și cu instituțiile administrației publice centrale și locale, în baza protocoalelor și a planurilor comune de intervenție/acțiune.

Art. 4. — (1) Potrivit atribuțiilor și competențelor, structurile de poliție militară din Ministerul Apărării Naționale sunt structuri de conducere și structuri specializate.

(2) Structurile de conducere prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

a) Serviciul poliție militară — la nivelul Statului Major al Apărării;

b) Secția/Biroul/Compartimentul poliție militară — la nivelul categoriilor de forțe ale armatei, comandamente de armă și mari unități;

c) Biroul poliție militară — în structura Direcției servicii administrative și deservire.

(3) Structurile specializate prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

a) Batalionul poliție militară — în subordinea Statului Major al Forțelor Terestre;

b) Batalionul poliție militară pază — în subordinea Statului Major al Forțelor Terestre;

c) Compania/plutonul/grupa de poliție militară — în organica marilor unități și unităților militare.

(4) Serviciul poliție militară este structura de conducere care, potrivit atribuțiilor aprobate, asigură consilierea șefului Statului Major al Apărării pe linia doctrinei, politicilor, planurilor și procedurilor specifice privind întregul spectru al misiunilor specifice armeei, menține legătura pe linie de specialitate cu structurile componente ale sistemului de apărare națională, ordine publică și siguranță națională și cu autoritățile publice locale și coordonează activitatea structurilor de poliție militară din Armata României.

(5) Înființarea, organizarea și funcționarea unităților, subunităților și structurilor de poliție militară se fundamentează pe respectarea următoarelor cerințe:

a) proiectare teritorială și delimitare strictă a zonelor de responsabilitate, stabilite prin autoritatea conferită de comandantul/șeful mării unități sau unității militare careia i se subordonează;

b) unitate de comandă/acțiune în îndeplinirea misiunilor specifice, în zonele de responsabilitate, stabilite de comandantul/șeful ierarhic al unității militare care are în subordine unitatea/structura de poliție militară;

c) mobilitate, operativitate și înzestrare specifice, conform misiunilor pentru care se proiectează, pe timp de pace, în situații de urgență și pe timpul stării de mobilizare sau al stării de război.

Art. 5. — Comandantul/Șeful structurii de poliție militară este consilierul comandantului/șefului structurii militare pentru politicile în domeniu, tacticile, tehnicile și procedurile specifice.

Art. 6. — (1) În baza delegației permanente de control eliberate de eșaloanele în drept și în sprijinul acțiunilor militare, personalul care încadrează structurile de poliție militară este autorizat să execute activități de control în toate structurile militare, în condițiile legii, în raioanele acțiunilor militare, tabere de instrucție, locurile de cartiruire și pe drumurile publice, conform zonei de responsabilitate, pe linia:

a) respectării disciplinei militare, a executării serviciului interior și în garnizoană;

b) cercetării împrejurărilor producerii accidentelor de circulație în care au fost implicate autovehicule ale armatei sau personal aparținând Ministerului Apărării Naționale;

c) monitorizării evenimentelor săvârșite de personalul armatei;

d) siguranței circulației și legalității folosirii autovehiculelor militare;

e) verificării documentelor de identitate militară ale personalului militar;

f) respectării portului regulamentar al uniformelor militare;

g) respectării dreptului privind deținerea și portul armelor și munițiilor;

h) accesului și măsurilor de securitate în teritoriul tehnic al depozitelor de armament și muniții.

(2) Militarii din structurile de poliție militară, potrivit autorității prin care sunt investiți în exercitarea controlului și a competențelor stabilite prin atribuții, au dreptul să consulte/analizeze documente emise de structurile Ministerului Apărării Naționale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind securitatea informațiilor, și să primească informații verbale și scrise pentru îndeplinirea misiunii.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul accidentelor de circulație în care au fost implicate autovehicule ale armatei sau personal aparținând Ministerului Apărării Naționale, personalul abilitat din structurile de poliție militară poate solicita organelor competente informații privind stadiul desfășurării cercetărilor, cu respectarea legislației în vigoare.

(4) Delegația permanentă de control este semnată, după caz, de ministrul apărării naționale, șeful Statului Major al Apărării, șefii categoriilor de forțe ale armatei, șeful Direcției generale de informații a apărării și comandanții comandamentelor de armă.

(5) Modelul delegației permanente de control specificate la alin. (1) este prezentat în anexa nr. 1.

Art. 7. — (1) Personalul din structurile de poliție militară aflat în misiune are obligația să intervină în zona, obiectivul militar sau proprietatea desemnată pe teritoriul statului român, în condițiile legii, în următoarele situații:

a) pentru a preîntâmpina sau opri săvârșirea de către personalul Ministerului Apărării Naționale a faptelor prin care sunt puse în pericol siguranța personalului sau a patrimoniului Armatei României, ordinea interioară în unitate, precum și a altor fapte sancționate de lege ca infracțiuni, contravenții sau abateri disciplinare;

b) împotriva oricărei persoane care săvârșește fapte penale împotriva personalului Armatei României, în scopul prevenirii sau întreruperii comiterii acestora;

c) împotriva oricărei persoane care perturbă activitățile desfășurate de personalul Armatei României, când este periclitată capacitatea de luptă a trupelor, patrimoniul armatei sau siguranța personalului;

d) împotriva militarilor străini aflați pe teritoriul statului român sau în tranzit, care încalcă prevederile legale, în conformitate cu acordurile tehnice și acordurile privind statutul forțelor — SOFA, încheiate potrivit legii.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) militarii din structurile de poliție militară au dreptul să întrebuițeze, după avertismentele legale și cu respectarea legislației în vigoare:

a) forța minimă, cu respectarea principiilor legalității, proporționalității, gradualității, limitării utilizării și nonsurprinderii;

b) armamentul și mijloacele din dotare, după executarea somațiilor.

Art. 8. — (1) Pentru îndeplinirea misiunilor, militarii din structurile de poliție militară se deplasează cu autovehicule militare din dotare, inscripționate și echipate conform modelului prezentat în anexa nr. 2, folosesc în trafic dispozitive de semnalizare acustică și optică, precum și semnalele stabilite prin legislația în vigoare, care sunt obligatorii pentru toți conducătorii de autovehicule aflate în trafic.

(2) Pe timpul misiunii de control al traficului auto, militarii din structurile de poliție militară sunt autorizați să verifice documentele conducătorilor auto și ale autovehiculelor militare, documentele de însoțire a încărcăturii transportate, starea de întreținere și funcționare a mijloacelor auto, iar când situația impune, să utilizeze mijloacele din dotare pentru stabilirea vitezei de deplasare a autovehiculului militar, concentrației de alcool în aerul respirat al conducătorilor auto și șefilor de autovehicule, deținerea sau consumul de substanțe psihotrope sau medicamente cu efecte similare acestora.

Art. 9. — (1) Militarii din structurile de poliție militară participă, după caz, la cercetarea împrejurărilor producerii accidentelor de circulație săvârșite de personalul armatei și desfășoară activitățile prevăzute în procedura al cărei model este prezentat în anexa nr. 3.

(2) Instrumentul de bază utilizat pe timpul conducerii unei cercetări este agenda militarului din structura de poliție militară, al cărei model este prezentat în anexa nr. 4.

Art. 10. — Pe timpul executării misiunilor de pază și escortă a prizonierilor de război, militarii din structurile de poliție militară procedează în conformitate cu prevederile convențiilor și ale tratatelor internaționale la care statul român a aderat, precum și ale dreptului internațional umanitar.

Art. 11. — Comandanții/Șefii tuturor unităților militare sunt obligați să acorde sprijin militarilor din structurile de poliție militară în îndeplinirea misiunilor ordonate prin documentele specifice, la solicitarea acestora.

CAPITOLUL II

Misiunile structurilor de poliție militară

SECȚIUNEA 1

Misiunile structurilor de poliție militară pe timp de pace

Art. 12. — (1) Structurile de poliție militară asigură sprijinul activităților militare prin îndeplinirea următoarelor misiuni de bază:

a) sprijinul manevrei și mobilității;

b) asigurarea securității;

c) stabilirea și menținerea ordinii și disciplinei militare.

(2) În vederea îndeplinirii misiunii, comandantul/șeful structurii de poliție militară decide desfășurarea acțiunilor, pe baza ordinului de acțiune al eșalonului superior, forțelor și mijloacelor la dispoziție, caracteristicilor și modalităților specifice de acțiune.

Art. 13. — Structurile de poliție militară acționează în zona liniilor de comunicații, pentru a-i asigura comandantului/șefului sprijinul mobilității, libertatea de mișcare și libertatea de manevră a forțelor în întreaga zonă de operații.

Art. 14. — Sprijinul manevrei și mobilității se realizează prin:

a) planificarea mișcării;

b) controlul mișcării;

c) susținerea mișcării.

Art. 15. — (1) Structurile de poliție militară sprijină acțiunea forțelor de planificare a mișcării prin pregătirea marșurilor tactice și a deplasărilor administrative ale elementelor forței, precum și pregătirea deplasării populației pe căile de comunicații.

(2) Activitățile menționate la alin. (1) se realizează prin:

a) recunoașterea și supravegherea rutelor, stabilirea priorităților de deplasare;

b) asigurarea securității și respectării regulilor de circulație pe rutele principale de aprovizionare și deplasare;

c) asigurarea legăturii între diferitele structuri de control al mișcării și celelalte structuri ce pot sprijini deplasarea, inclusiv cu autoritățile civile;

d) prevenirea neregulilor și accidentelor de circulație.

Art. 16. — Controlul mișcării are ca scop asigurarea deplasării eficiente și în siguranță a coloanelor de autovehicule militare, echipamentelor și personalului pentru îndeplinirea misiunilor și se realizează prin următoarele activități:

a) supravegherea, îndrumarea și controlul circulației autovehiculelor și coloanelor militare, în perimetrele și zonele ordonate, urmărind respectarea de către conducătorii auto a legislației rutiere, regulamentelor, instrucțiunilor, dispozițiilor tehnice și ordinelor în vigoare privind circulația pe drumurile publice;

b) participarea, împreună cu organele parchetelor militare și ale poliției, în calitate de reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale, la cercetarea accidentelor de circulație în care au fost implicate autovehiculele Ministerului Apărării Naționale;

c) monitorizarea accidentelor de circulație săvârșite cu autovehicule militare și proprietate personală de către personalul armatei;

d) verificarea și pregătirea instructorilor auto și conducătorilor de autovehicule din unitățile militare;

e) participarea la controlul și îndrumarea traficului și însoțirea coloanelor militare care transportă delegații române și străine, pe timpul aplicațiilor, exercițiilor de mobilizare, activităților de protocol sau al altor activități, în baza planului însoțirii coloanelor

oficiale/coloanelor de autovehicule militare, al cărui model este prezentat în anexa nr. 5;

f) verificarea modului în care se aplică prevederile regulamentelor și instrucțiunilor referitoare la starea sistemelor care concurează la siguranța rutieră a autovehiculelor Ministerului Apărării Naționale;

g) menținerea fluidizării traficului prin controlul și regularizarea deplasărilor pe rutele stabilite, prevenirea traficului neautorizat, militar și civil care poate împiedica deplasările planificate;

h) identificarea celor mai convenabile rute ocolitoare și dirijarea traficului pe acestea, dacă rutele principale sunt blocate;

i) monitorizarea deplasărilor și transmiterea informațiilor privind itinerarele de deplasare.

Art. 17. — Structurile de poliție militară susțin/sprijină capacitatea de mișcare a forțelor prin furnizarea de informații referitoare la:

- a) starea itinerarelor de deplasare;
- b) factorii de mediu;
- c) factorii sociali și amenințările care afectează itinerarele de deplasare.

Art. 18. — (1) Asigurarea securității personalului și a obiectivelor militare este o responsabilitate a comandantului/șefului fiecărui obiectiv.

(2) Structurile de poliție militară sprijină comandantii/șefii unităților militare în asigurarea securității personalului și a obiectivelor militare prin executarea următoarelor misiuni:

- a) securizarea zonelor restricționate;
- b) paza și intervenția la obiectivele militare;
- c) protecția personalului;
- d) asigurarea informațiilor necesare îndeplinirii misiunilor specifice.

(3) Pentru securizarea zonelor restricționate, structurile de poliție militară dispun de personal, tehnică și proceduri care le conferă mobilitate, capacitate de comunicare și posibilități de a participa la paza și protecția forțelor și a facilităților din zona de acțiune și îndeplinesc următoarele misiuni:

a) protecția militarilor în garnizoană, în tabere, la aplicații, în misiuni și în oricare alte împrejurări, în limitele competențelor stabilite, cu respectarea legislației în vigoare;

b) participarea, la ordin, la misiuni de protecție a demnitarilor, protecție și control antiterorist, pază, supraveghere, gardare, escortare, culegere, prelucrare și valorificare a informațiilor necesare îndeplinirii misiunilor, cercetare, acțiuni și intervenții cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit;

c) paza și apărarea bunurilor aflate în patrimoniul armatei potrivit prevederilor legilor și regulamentelor militare, ordinelor și misiunilor primite;

d) paza și însoțirea transporturilor militare speciale.

(4) Misiunile menționate la alin. (2) și (3) nu înlocuiesc misiunile de protecție și pază executate de alte structuri militare, ci sunt complementare.

(5) Structurile de poliție militară contribuie la asigurarea securității obiectivelor militare prin următoarele activități:

- a) asigurarea pazei și intervenției la obiectivele militare;
- b) analiza riscurilor;
- c) estimarea vulnerabilităților și elaborarea opțiunilor de răspuns în sprijinul deciziei comandantului/șefului unității militare în cadrul procesului de planificare.

(6) Asigurarea informațiilor necesare îndeplinirii misiunilor specifice constă în culegerea informațiilor veridice, oportune și relevante pentru succesul misiunii.

Art. 19. — (1) Structurile de poliție militară sprijină comandantii/șefii unităților militare pentru stabilirea și menținerea ordinii și disciplinei.

(2) Structurile de poliție militară participă, prin specialiștii săi, la:

- a) consilierea comandanților/șefilor unităților militare;
- b) planificarea misiunilor;
- c) instruirea personalului pentru restabilirea și menținerea ordinii de drept.

(3) Structurile de poliție militară asigură sprijin pentru o gamă largă de misiuni în vederea stabilirii și menținerii ordinii și disciplinei, cum ar fi:

- a) cercetarea evenimentelor;
- b) prevenirea infracționalității;
- c) activitatea vamală;
- d) reținerea.

(4) Menținerea ordinii și disciplinei militare se realizează prin:

- a) verificarea respectării legilor și regulamentelor militare privind ordinea și disciplina militară de către personalul armatei în unități militare, raioane de dispunere și în garnizoane, în baza planului de control, al cărui model este prezentat în anexa nr. 5;
- b) verificarea disciplinei militare, ținutei și a modului de comportare a militarilor în afara unității militare;

c) asigurarea respectării ordinii și disciplinei militare pe timpul concentrărilor, mobilizărilor, exercițiilor, ceremoniilor militare, al sărbătorilor legale și religioase sau al altor evenimente la care participă efective și tehnică militară;

d) participarea la misiuni de urmărire, prindere și reținere a dezertorilor și evadaților din rândul militarilor, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

e) participarea, la ordin, împreună cu unitățile militare și formațiunile specializate ale Ministerului Afacerilor Interne la activități de salvare și evacuare a persoanelor și bunurilor materiale, de limitare și înlăturare a urmărilor provocate de incendii, accidente grave, calamități naturale sau catastrofe;

f) participarea la realizarea măsurilor antiteroriste specifice;

g) respectarea prevederilor ordinelor și dispozițiilor, regulamentelor militare de către militarii din structurile militare românești participante la misiuni și operații în afara teritoriului statului român;

h) executarea pazei și însoțirii transporturilor speciale de bunuri, valori și documente militare clasificate.

(5) Pe timpul cercetării faptelor cu caracter infracțional săvârșite de personalul armatei, structurile de poliție militară contribuie la desfășurarea cercetărilor prin punerea la dispoziția parchetelor militare și ale poliției a informațiilor și mijloacelor necesare.

(6) Structurile de poliție militară, la ordin, sprijină autoritățile vamale prin verificarea materialelor, echipamentelor și tehnicii aparținând structurilor militare care se introduc/extrag în/din teatrele de operații.

(7) Structurile de poliție militară dotate cu câini special antrenați pot îndeplini unele misiuni specifice, precum:

- a) avertizarea timpurie asupra pericolului de la nivelul solului;
- b) căutarea în clădiri și spații închise, în condiții de vizibilitate redusă;
- c) detectarea materialelor explozive, a minelor, drogurilor sau a cadavrelor.

Art. 20. — Structurile de poliție militară participă, în condițiile legii, la reținerea, legitimarea și predarea către organele în drept a persoanelor imobilizate ca urmare a executării somațiilor sau a exercitării uzului de armă.

SECȚIUNEA a 2-a

Misiunile structurilor de poliție militară pe timpul situațiilor de urgență, stării de mobilizare sau al stării de război

Art. 21. — Pe timpul gestionării situațiilor de urgență și stării de mobilizare, structurile de poliție militară execută misiunile prevăzute la pace și, suplimentar, în funcție de situația creată, în acord cu prevederile legislației în vigoare și ordinele primite, desfășoară următoarele misiuni:

a) limitează sau interzic accesul vehiculelor sau persoanelor în anumite zone ori între anumite ore și eliberează, în cazuri justificate, permise de liberă trecere;

b) participă la evacuarea persoanelor a căror prezență nu se justifică în zona de responsabilitate supusă regimului stării de mobilizare;

c) participă la îndrumarea persoanelor evacuate sau refugiate pe direcțiile și către zonele stabilite pentru grupare/regrupare și ține evidența acestora;

d) participă, după caz, la asigurarea pazei sediilor autorităților administrației publice centrale și locale, a stațiilor de alimentare cu apă, energie, gaze, stațiilor de radio și televiziune, precum și a unor operatori economici sau obiective de importanță națională;

e) asigură paza obiectivelor militare, participă la realizarea protecției antiteroriste și participă cu forțe la sprijinul acțiunilor contrateroriste desfășurate la obiectivele militare de structurile specializate ale autorităților și instituțiilor publice din competența Sistemului național de prevenire și combatere a terorismului;

f) supraveghează, la ordin, zonele cu grad de risc ridicat.

Art. 22. — Pe timp de război, structurile de poliție militară își exercită atribuțiile în zone de conflict și în afara acestora, prin continuarea și dezvoltarea activităților prevăzute la pace, în situații de urgență și pe timpul stării de mobilizare, cu următoarele misiuni:

a) asigură paza, escortarea convoaielor și protejarea prizonierilor de război împotriva actelor de violență, intimidărilor, torturilor pe timpul dispunerii acestora în campusurile permanente sau/și pe timpul transferării dintr-un loc de dispunere în altul;

b) verifică instalarea și ridicarea indicatoarelor militare de îndrumare a traficului din zonele de responsabilitate;

c) asigură fluența traficului, urmărind scoaterea în afara drumurilor publice a autovehiculelor și tehnicii de luptă avariate sau defecte;

d) îndrumă traficul pe rute ocolitoare sau de rezervă în cazul distrugerii, contaminării sau blocării itinerarelor de bază, precum și la intrarea în zone ce beneficiază de protecție;

e) îndrumă deplasarea unităților și marilor unități militare, conform graficului de marș;

f) participă la supravegherea și menținerea ordinii, controlează și îndrumă traficul rutier pe timpul deplasărilor în cadrul fâșiilor de acțiune ale marilor unități militare;

g) participă la asigurarea siguranței deplasării și pazei în locurile de dispunere a punctelor de comandă și a centrelor de comunicații și informatică de nivel strategic;

h) participă la urmărirea și reținerea dezertorilor, evadaților, infractorilor, prizonierilor de război și a persoanelor suspecte sau ostile din zona de responsabilitate;

i) participă la reținerea, escortarea și paza prizonierilor de război, potrivit legislației naționale în vigoare, în sprijinul forțelor luptătoare;

j) participă la monitorizarea și menținerea ordinii pe timpul evacuării populației și bunurilor materiale din zonele de conflict.

SECȚIUNEA a 3-a

Misiunile structurilor de poliție militară pe timpul participării la operații multinaționale

Art. 23. — Structurile de poliție militară acționează în cadrul operațiilor multinaționale în baza:

a) legislației naționale;

b) mandatului misiunii;

c) acordului privind statutul forțelor;

d) regulilor de angajare;

e) acordurilor internaționale la care România este parte.

Art. 24. — În conformitate cu mandatul primit pe timpul participării la operații multinaționale, structurile de poliție militară îndeplinesc următoarele misiuni:

a) supraveghează, controlează, mențin sau restabilesc ordinea și disciplina în rândul personalului militar și civil participant la operație;

b) asigură ordinea și disciplina pe timpul deplasărilor sau în perioadele cu fluctuații mari de personal sau de rotire a efectivelor din zona de responsabilitate;

c) verifică documentele de identitate și ale autovehiculelor aparținând personalului participant la operație;

d) participă la recuperarea armamentului, munițiilor sau a altor mijloace și materiale pierdute sau sustrase;

e) cercetează abaterile disciplinare și accidente de circulație în care sunt implicate autovehicule și/sau personal din cadrul operațiunii, conform procedurii, al cărei model este prezentat în anexa nr. 3;

f) execută paza și accesul în obiectivele militare din zona de responsabilitate;

g) supraveghează și îndrumă traficul rutier din zona de responsabilitate;

h) cooperează cu celelalte unități și formațiuni militare din zona de responsabilitate, pentru rezolvarea unor situații deosebite;

i) colaborează cu organele de ordine și autoritățile locale în rezolvarea unor situații în care sunt implicați membrii operațiunii;

j) consiliază comandanții/șefii în probleme de poliție militară;

k) monitorizează zonele de separație;

l) execută paza temporară a obiectivelor de importanță deosebită;

m) supraveghează taberele de refugiați;

n) execută activități de reținere;

o) execută activități de control al mulțimilor;

p) asigură protecția personalului și a bunurilor aparținând forțelor participante;

q) cercetează infracțiunile săvârșite de militari în taberele militare sau de refugiați situate în zona de responsabilitate.

Art. 25. — Misiunile ce revin structurilor de poliție militară în cadrul operațiilor multinaționale se stabilesc din timp, în funcție de obiectivele și starea finală dorită, mandat, situația operativă, particularitățile zonei de responsabilitate, destinația și compunerea unităților militare participante.

CAPITOLUL III

Conducerea și întrebuințarea structurilor de poliție militară

SECȚIUNEA 1

Planificarea misiunilor de poliție militară

Art. 26. — (1) Sprijinul pe care structurile de poliție militară îl asigură oricărui tip de misiune este dimensionat în funcție de obiectivul final dorit, mediul în care se desfășoară misiunea și de încadrarea, dotarea și pregătirea de care dispun acestea.

(2) Atunci când situația permite, acțiunile de sprijin pot determina folosirea exclusivă a unei structuri de poliție militară.

Art. 27. — (1) În timpul planificării misiunilor de poliție militară, cerințele de coordonare sunt stabilite la nivelul statului major.

(2) Prin respectarea cerințelor de coordonare, structurile de poliție militară urmăresc să contribuie în mod centralizat la procesul de planificare și utilizare eficientă a resurselor.

Art. 28. — (1) Prin planificarea misiunilor de poliție militară se stabilesc cerințele și se identifică măsurile și mijloacele necesare pentru reducerea la minimum a vulnerabilității față de amenințările asupra personalului, infrastructurii, materialelor, informațiilor și activităților, menținându-se astfel libertatea de acțiune și eficiența forței.

(2) Misiunile de poliție militară sunt coordonate și integrate în procesul de planificare operațională încă din primele etape ale elaborării acestuia.

(3) După identificarea cerințelor misiunii se adoptă măsuri specifice de acțiune pentru fiecare tip de misiune.

Art. 29. — (1) În funcție de eșalonul în subordinea căruia execută misiunea, structurile de poliție militară detaliază cerințele emise prin Planul de operații/Ordinul de operații OPLAN/OPORD ale comandantului forței, în ordinele de acțiune proprii, conform modelului prezentat în anexa nr. 5.

(2) Detaliile stabilesc organizarea forțelor de poliție militară, comanda și controlul — C2, sistemul de comunicații și informatică — CIS, zonele de responsabilitate, resursele alocate, sursele și modalitățile de finanțare, în scopul executării misiunilor, indiferent de nivelul de amenințare.

(3) Planurile și procedurile trebuie să includă, acolo unde este necesar, și aspectele relevante ale planurilor elaborate de națiunea gazdă.

Art. 30. — (1) Procedurile standard de operare ale forțelor de poliție militară trebuie să fie simple și să asigure reacția rapidă a forțelor la incident.

(2) Procedurile trebuie să specifice când, unde și în ce condiții se folosesc forțele de poliție militară.

(3) La elaborarea ordinilor de acțiune trebuie de asemenea luate în considerare măsurile pentru evaluarea amenințării cu bombe sau cu foc, măsurile pentru gestionarea unei crize teroriste, măsurile pentru gestionarea unei potențiale amenințări chimice, bacteriologice, radiologice și nucleare — CBRN și dispozitive explozive improvizate — DEI, inclusiv măsurile ce se adoptă ca răspuns la modificarea stărilor de alertă.

(4) La elaborarea procedurilor, comandantii/șefii unităților militare trebuie să aibă în vedere că unele măsuri pot avea implicații asupra populației civile.

(5) Măsurile sunt în concordanță cu prevederile legislației naționale, internaționale, ale statului unde se desfășoară misiuni, precum și cu prevederile acordului privind statutul forțelor încheiat cu statul în care se desfășoară misiunea.

SECȚIUNEA a 2-a

Comanda și controlul structurilor de poliție militară

Art. 31. — (1) Comanda reprezintă autoritatea și responsabilitatea cu care comandantul/șeful structurii de poliție militară este investit, în mod legal, pentru a o exercita asupra structurii militare proprii.

(2) Comanda include autoritatea pentru utilizarea tuturor resurselor puse la dispoziție, pentru planificarea, conducerea și coordonarea utilizării forțelor alocate în scopul îndeplinirii unei misiuni.

Art. 32. — Autoritățile militare abilitate poartă întreaga răspundere în ceea ce privește legalitatea deciziilor și a ordinelor date, privind întrebuințarea forțelor de poliție militară, conform misiunilor specifice.

Art. 33. — Principiul unității de comandă asigură întrebuințarea eficientă a forțelor de poliție militară și impune o planificare centralizată și un control descentralizat al resurselor de poliție militară, în scopul asigurării cunoașterii și controlului situației de către comandantul forței.

Art. 34. — (1) Conducerea nemijlocită a structurilor de poliție militară se exercită de către comandantii/șefii eșaloanelor care le au în subordine, precum și de către comandantii/șefii unităților și subunităților de poliție militară.

(2) Comandantii/șefii de unități/subunități de poliție militară răspund de îndeplinirea misiunilor primite, stabilirea concepției de folosire a efectivelor potrivit cerințelor misiunilor, pregătirea și executarea acțiunilor de poliție militară.

(3) Conducerea structurilor de poliție militară reprezintă ansamblul de activități de previziune, planificare, organizare, comandă, coordonare și control pentru perfecționarea pe timp de pace a modului de acțiune a structurilor de poliție militară pentru îndeplinirea misiunilor specifice.

Art. 35. — Comandantul/Șeful structurii de poliție militară este obligat să asigure realizarea și funcționarea unui sistem permanent de informare și legătură între structura de poliție militară și comandamentul, comenduirea garnizoanei, unitățile militare, parchetele militare, structurile de poliție, jandarmi și alte instituții din garnizoană cu obligații privind respectarea legii, a cerințelor regulamentelor și ordinelor în vigoare, asigurarea, menținerea și restabilirea ordinii și disciplinei militare.

Art. 36. — Structurile de poliție militară execută misiuni în afara zonelor de responsabilitate, precum și în afara teritoriului național, la ordinul eșaloanelor superioare și în condițiile prevăzute de lege.

Art. 37. — În situația participării la misiuni și operații în afara teritoriului statului român în cadrul unor alianțe sau coaliții, controlul operațional și controlul tactic se realizează prin transfer de autoritate/acord tehnic încheiat cu partenerii din cadrul acestora.

Art. 38. — Resubordonarea presupune scoaterea temporară a structurilor de poliție militară din sistemul de conducere propriu, cu menținerea destinației și misiunilor specifice ce le revin, integrarea și conjugarea acțiunilor acestora cu acțiunile celorlalte forțe sau structuri destinate în astfel de situații.

SECȚIUNEA a 3-a

Întrebuințarea forțelor și mijloacelor de poliție militară

Art. 39. — (1) Pentru îndeplinirea misiunilor, structurile de poliție militară adoptă dispozitive de acțiune fixe, mobile sau combinate.

(2) Elementele de poliție militară se constituie numai la ordinul comandantului/șefului unității militare, pe baza dispozițiilor primite de la eșalonul superior.

(3) Valoarea, compunerea, dotarea, destinația și modul de acțiune a elementelor se stabilesc în raport cu misiunea primită, procedeele specifice și decizia comandantului/șefului unității militare.

Art. 40. — Elementele de poliție militară sunt următoarele:

a) agentul de poliție militară — militarul încadrat într-o subunitate de poliție militară care îndeplinește independent o misiune specifică, în baza ordinului comandantului/șefului nemijlocit;

b) agentul îndrumător de trafic — militarul încadrat într-o subunitate de poliție militară, dispus într-un punct fix, permanent sau temporar, cu misiunea de a fluidiza traficul și de a îndruma deplasarea vehiculele/coloanele militare;

c) agentul de protecție poliție militară — militarul încadrat într-o structură de poliție militară care îndeplinește independent o misiune de pază, protecție, securitate pentru persoane militare sau civile, bunuri sau valori care se deplasează/transportă pe teritoriul național sau în afara acestuia;

d) echipajul de control și îndrumare trafic — grupul de 2 până la 4 agenți îndrumători de trafic care execută o misiune de control și îndrumare a traficului într-un punct fix sau de-a lungul unui itinerar de deplasare, cu autovehiculul din dotare;

e) escorta de poliție militară — grupul de 2 până la 4 agenți de protecție poliție militară, care execută misiunea pe jos sau îmbarcat pe vehicule, independent sau în cooperare cu alte formațiuni aparținând Ministerului Apărării Naționale sau sistemului de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, o misiune de pază, protecție, securitate pentru persoane militare sau civile, bunuri sau valori care se deplasează/transportă pe teritoriul național sau în afara acestuia;

f) postul/echipa de poliție militară — grupul format din 2 până la 4 agenți de poliție militară care execută o misiune specifică de observare, pândă, scotocire, urmărire, supraveghere operativă, control bagaje sau materiale etc.;

g) grupul de protecție — formațiunea alcătuită din două sau mai multe echipe de poliție militară, care execută misiunea pe jos sau îmbarcat pe vehicule și îndeplinește independent sau în cooperare cu alte formațiuni aparținând Ministerului Apărării Naționale sau sistemului de apărare națională, ordine publică și siguranță națională o misiune de pază, protecție, securitate pentru persoane militare sau civile, bunuri sau valori care se deplasează/transportă pe teritoriul național sau în afara acestuia;

h) grupul de cercetare intervenție — formațiunea alcătuită din două sau mai multe echipe de poliție militară care execută o misiune specifică de observare, pândă, scotocire, urmărire, supraveghere și care, la ordin, pot interveni pentru respingerea atacului împotriva unor obiective, persoane sau bunuri aflate permanent sau temporar în responsabilitatea Ministerului Apărării Naționale;

i) patrula — formațiunea compusă din 4 până la 8 agenți de poliție militară care îndeplinește independent o misiune specifică de supraveghere a modului de respectare a ordinii și disciplinei militare, atât în unitățile militare, cât și pe domeniul public, în baza ordinului comandantului/nemijlocit sau a unor planificări prealabile;

j) cordonul de ordine — structura de poliție militară de valoare grupă, pluton, companie, care execută independent sau în cooperare cu alte formațiuni activități de control al mulțimilor;

k) detașamentul de poliție militară — structura de poliție militară de valoare grupă, pluton, companie, constituită pentru executarea punctuală a unei misiuni, care execută temporar, independent sau în cooperare cu alte formațiuni misiuni și activități specifice. Detașamentul de poliție militară se poate constitui din militari încadrați în mai multe structuri de poliție militară, cu subordonare diferită, iar pe timpul misiunii comanda detașamentului va fi unică;

l) rezerva de poliție militară — structura constituită din militari care încadrează structuri de poliție militară destinată intervenției punctuale, în vederea bunei desfășurări a unei misiuni specifice.

Art. 41. — (1) Pentru îndeplinirea misiunilor, îndeosebi pentru neutralizarea și anihilarea acțiunilor îndreptate împotriva obiectivelor, activităților și personalului armatei, structurile de poliție militară au în dotare mijloace letale și nonletale.

(2) În funcție de situația creată, mijloacele se folosesc gradual, evitându-se, pe cât posibil, punerea în pericol a vieții și integrității corporale a adversarului.

(3) În caz de absolută necesitate și când folosirea altor mijloace de împiedicare sau constrângere nu este posibilă, polițistul militar poate folosi armele albe sau armele de foc, în condițiile prevăzute de lege.

(4) Fiecare situație în care s-a făcut uz de armă se raportează ierarhic și se consemnează într-un proces-verbal care se înaintează comandantului/șefului mării unități militare în subordinea căruia se găsește structura de poliție militară, atât în timp de pace, în situații de urgență, precum și pe timpul stării de mobilizare sau al stării de război.

SECȚIUNEA a 4-a

Responsabilitățile poliției militare în domeniul asigurării protecției forței

Art. 42. — (1) Responsabilitățile poliției militare ca structură de sprijin, pentru asigurarea protecției forței, includ operațiuni de menținere a securității în zona de desfășurare a acțiunilor cu caracter militar, protecția personalului, precum și fluidizarea traficului rutier pe itinerarele de deplasare a coloanelor de autovehicule.

(2) Asigurarea protecției forței se realizează prin:

- a) patrulare;
- b) îndrumare a traficului rutier;
- c) organizare de posturi de pază și control acces;
- d) procurare de date și informații necesare executării misiunilor.

(3) Comandanții/Șefii unităților militare iau toate măsurile necesare pentru a-și proteja forțele de amenințările asimetrice — grupuri teroriste, paramilitare sau criminale — și de efectele altor factori ostili.

Art. 43. — Structurile de poliție militară participă cu personal specializat la analiza factorilor de risc, a amenințărilor directe la adresa forțelor, precum și a zonelor din proximitatea obiectivelor militare având în vedere următoarele aspecte:

- a) existența și starea căilor de acces;
- b) desfășurarea traficului rutier;
- c) starea infrațională din zonă;
- d) numărul de structuri și personalul participant;
- e) existența unor activități sociale cu impact asupra desfășurării activităților;

f) posibila producere a unor accidente/incidente sau a unor acțiuni ostile neprevăzute.

SECȚIUNEA a 5-a

Cooperarea structurilor de poliție militară cu celelalte unități/subunități/structuri militare care pot participa la desfășurarea acțiunilor militare

Art. 44. — (1) Cooperarea între componentele participante la desfășurarea acțiunilor militare se realizează prin definirea clară a relațiilor dintre componente, prin exerciții în comun și pe baza unei bune înțelegeri a intenției comandanților/șefilor.

(2) Prin cooperare se asigură schimbul de informații obținute de la eșalonul superior și din zona de responsabilitate, precum și diseminarea acestora către alți beneficiari.

(3) Cooperarea unităților/subunităților de poliție militară se execută atât cu structuri militare și civile, organizații nonguvernamentale, cât și cu formațiuni de tip Crucea Roșie.

Art. 45. — (1) Structurile de poliție militară întocmesc, la ordin, „Planul de cooperare între structurile participante la misiune”.

(2) Planul de cooperare între structurile participante la misiune se întocmește în situații complexe, când documentele de conducere ale activităților militare nu pot cuprinde toate elementele necesare unei cooperări performante, conform modelului prezentat în anexa nr. 5.

CAPITOLUL IV

Instrucția structurilor de poliție militară

Art. 46. — Scopul general al instrucției îl constituie formarea, dezvoltarea și menținerea deprinderilor individuale și colective necesare personalului/structurilor de poliție militară pentru îndeplinirea atribuțiilor/misiunilor pe timp de pace, în situații de urgență, pe timpul stării de mobilizare și al stării de război.

Art. 47. — Obiectivele generale ale instrucției forțelor de poliție militară sunt:

a) formarea și dezvoltarea profesională a luptătorului, specialistului și liderului militar;

b) pregătirea psihomorală a personalului, cultivarea spiritului de luptător și a virtuților militare, precum și realizarea coeziunii pentru luptă a structurilor de poliție militară;

c) realizarea/menținerea capacității operaționale a structurilor de poliție militară necesară îndeplinirii misiunilor specifice.

Art. 48. — Instrucția structurilor de poliție militară se planifică și se execută modular, pe secvențe și obiective precise, în scopul asigurării îndeplinirii misiunilor astfel:

a) în mediile terestru, aerian și naval;

b) în medii naturale ostile, precum deșert, zonă muntoasă sau zonă lagunară;

c) în medii contaminate chimic, bacteriologic, radiologic și nuclear/CBRN;

d) în medii urbane;

e) în medii sociale cu potențial ostil;

f) în medii în care se folosesc dispozitive explozive improvizate/DEI.

Art. 49. — Obiectivele specifice instruirii structurilor de poliție militară sunt:

a) însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor de acțiune individuală și în cadrul grupei/plutonului, în toate formele și acțiunile de luptă, în situații complexe, ziua și noaptea;

b) aprofundarea cunoștințelor referitoare la caracteristicile mașinilor de luptă, perfecționarea deprinderilor în conducerea

acestora, folosirea corectă a mijloacelor de comunicații, aparatelor de observare și a instalațiilor;

c) însușirea modului de acțiune al grupei/grupului pe timpul atacului chimic, bacteriologic, radiologic sau nuclear;

d) cunoașterea și însușirea modalităților specifice structurilor de poliție militară pentru asigurarea protecției personalului, bunurilor aflate în patrimoniul armatei, a respectării legii și a menținerii ordinii și disciplinei militare;

e) cunoașterea de către subunitatea de control și îndrumare a traficului, a rețelei rutiere, regulilor de trafic, astfel încât să fie în măsură să organizeze și să îndrume, în mod operativ, pe cele mai adecvate trasee, coloanele oficiale sau militare, să asigure fluența traficului militar în situații deosebite de timp, anotimp sau stare a vremii și să controleze legalitatea curselor, documentele conducătorului auto și cele ale autovehiculului militar, precum și starea tehnică a mijlocului auto.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 50. — Manualele/Instrucțiunile/Ordinele/Dispozițiile specifice domeniului poliție militară se elaborează în conformitate cu prezentul regulament și constituie un ghid pentru dezvoltarea profesională a fiecărui militar din structurile de poliție militară.

Art. 51. — Comandantul structurii de poliție militară pune în aplicare extrasele din planurile de cooperare între structurile participante la misiune, organizează cooperarea între elementele de poliție militară și celelalte unități/subunități militare din garnizoană/raion, structuri de poliție și jandarmi, subunități primite în sprijin, precum și cu alte instituții și factori implicați în asigurarea legalității și a ordinii de drept, potrivit aprobării comandanților/șefilor eșaloanelor care au competențe în acest sens.

Art. 52. — (1) În scopul monitorizării stării de disciplină în Armata României, a deplasărilor de trupe pe teritoriul național, precum și a modului privind executarea serviciului interior și în garnizoană, toate structurile militare înaintează ierarhic și la cererea eșaloanelor superioare situații centralizatoare, analize, informări, sinteze și dări de seamă periodice privind domeniile menționate.

(2) În scopul realizării unei bune coordonări și repartizării judicioase a misiunilor specifice, marile unități și unitățile militare care au în organică structuri de poliție militară comunică Serviciului poliție militară din subordinea Statului Major al Apărării, la cerere, date referitoare la compunerea, încadrarea și dotarea acestora.

(3) Situațiile centralizatoare, analizele, informările, sintezele și dările de seamă periodice sunt centralizate de către Serviciul poliție militară din subordinea Statului Major al Apărării și sunt prezentate factorilor de decizie din conducerea Ministerului Apărării Naționale.

Art. 53. — Ofițerii, maiștrii militari, subofițerii, soldații și gradații profesioniști, funcționarii publici și personalul civil contractual care încadrează structurile de poliție militară au dreptul să aibă în primire și să conducă, pe timpul executării misiunilor, cu aprobarea comandantului/șefului unității militare în care sunt încadrați, vehiculele din dotarea structurilor de poliție militară, corespunzător categoriilor din permisul de conducere pe care îl dețin și atribuțiilor din fișa postului, având obligația de a asigura păstrarea în stare de operativitate a acestora.

Art. 54. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul regulament.

— Model*) —

DELEGAȚII
utilizate de militarii din structurile de poliție militară

1. Delegație permanentă de control

<div style="text-align: center;"> <p>ROMÂNIA MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE STATUL MAJOR AL APĂRĂRII</p> <p>DELEGAȚIE PERMANENTĂ DE CONTROL Nr. PM din</p> </div> <div style="margin-top: 20px;"> <p>Domnul (gradul, numele și prenumele) posesor al legitimației militare seria ... nr.din Serviciul poliție militară este împuternicit să execute control în toate structurile Ministerului Apărării Naționale, în raioanele acțiunilor militare, tabere de instrucție, locurile de cartiruire și pe drumurile publice, pe linia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - disciplinei militare, executării serviciului interior și în garnizoană; </div>	<ul style="list-style-type: none"> - evenimentelor săvârșite de personalul armatei; - siguranței circulației și legalității folosirii autovehiculelor militare; - pazei și intervenției la obiectivele militare; - accesului și măsurilor de securitate în teritoriul tehnic al depozitelor de armament și muniții; - verificării conținutului bagajelor, materialelor și a mijloacelor de transport pentru personalul participant la misiuni pe teritoriul național sau în afara acestuia. <p>Are dreptul să consulte documente și să primească informații verbale și/sau scrise pentru îndeplinirea misiunii.</p> <p>Deține autorizație de acces la informații clasificate nivel _____</p> <p>Comandanții/șefii de la toate eşaloanele sunt obligați să acorde sprijinul solicitat.</p> <p align="right">ȘEFUL STATULUI MAJOR AL APĂRĂRII</p>
--	---

2. Delegație permanentă de controlor auto

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

DELEGAȚIE
DE CONTROLOR AUTO

Nr. din

Domnul (gradul, numele și prenumele) din U.M, posesor al legitimației militare nr., are dreptul să controleze în garnizoana modul de folosire, starea de întreținere și circulația autovehiculelor militare, pe drumurile publice în perioada

L.S.

ȘEFUL SERVICIULUI POLIȚIE MILITARĂ
Gradul
Numele, prenumele și semnătura

*) Modelele delegațiilor sunt reproduse în facsimil.

— Model —

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALENECLASIFICAT
Exemplar unicUnitatea Militară
Nr.
din**DELEGAȚIE DE SERVICIU**

Domnul din, este împuternicit să execute activități de control și cercetare în toate structurile Ministerului Apărării Naționale, în raioanele acțiunilor militare, taberele de instrucție, locurile de cartuire și pe drumurile publice, pe linia:

* obiectivele controlului vor fi stabilite în funcție de specificul activității ce urmează a se executa și ordinul primit în acest sens.

Are dreptul să consulte documente și să primească informații verbale și/sau scrise pentru îndeplinirea misiunii.

Comandanții/Șefii de la toate eșaloanele sunt obligați să acorde sprijinul solicitat.

Ofițerul se legitimează cu CI seria nr. și legitimația militară seria nr.

Valabilitatea delegației:

Gradul

Numele, prenumele și semnătura comandantului/șefului

NOTĂ:

Delegația este semnată, după caz, de ministrul apărării naționale, șeful Statului Major al Apărării, șefii categoriilor de forțe ale armatei, șeful Direcției generale de informații a apărării sau comandanții comandamentelor de armă.

*ANEXA Nr. 2
la regulamentul*

— Model —

**SEMNE DISTINCTIVE *)
ale poliției militare**

1. Ecuson P.M.

2. Insignă specialist clasă P.M.

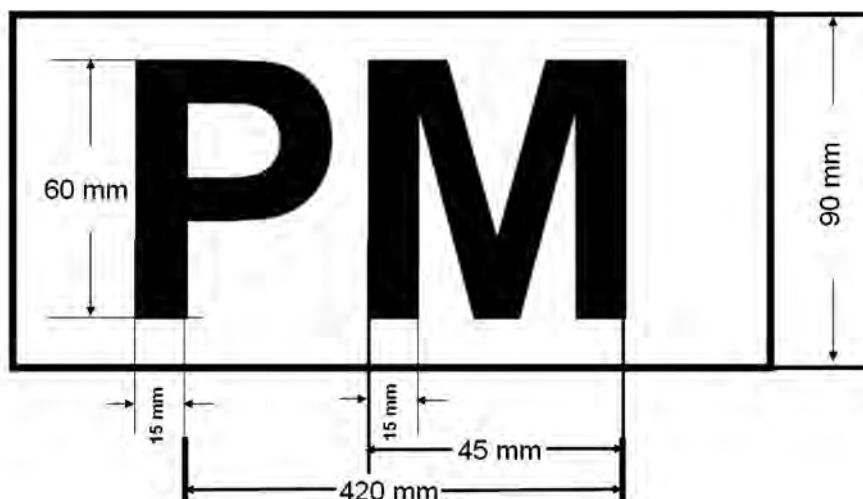

3. Insignă P.M.

4. Banderola utilizată pe teritoriul național, când nu sunt prevăzute activități la care participă și personal militar străin.

Banderola are înscrisul PM cu litere font Arial, Western, de culoare neagră, pe fond alb. Dimensiunile banderolei vor fi cu aproximație 420 mm lungime și 90 mm lățime. Literele P și M vor avea 60 mm înălțime și 45 mm lățime.

*) Semnele distinctive sunt reproduse în facsimil.

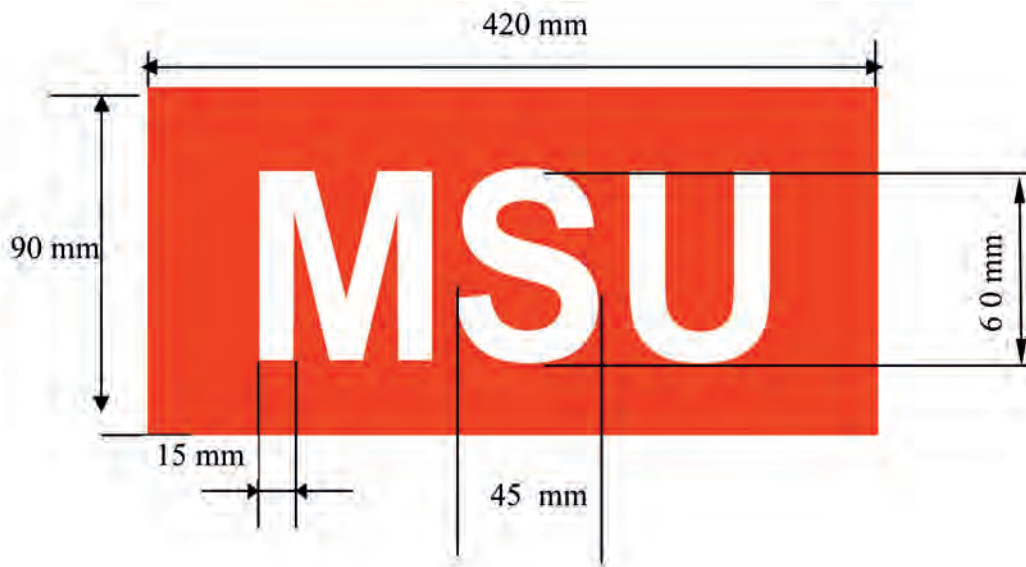
5. Banderola utilizată pe teritoriul național sau în teatrele de operații, când sunt prevăzute activități la care participă și personal militar străin.

Banderola are înscrisul MP cu litere font Arial, Western, de culoare albă, pe fond negru. Dimensiunile banderolei vor fi aceleași cu cele prezentate la punctul 4.

6. Banderola utilizată în misiuni multinaționale, când polițiștii militari acționează ca personal al Unității Multinaționale Specializate (MSU) a NATO — au jurisdicție asupra militarilor și civililor, conform acordurilor încheiate.

Banderola are înscrisul MSU cu litere font Arial, Western, de culoare albă, pe fond roșu. Dimensiunile banderolei vor fi cu aproximație 420 mm lungime și 90 mm lățime. Literele MSU vor avea 60 mm înălțime și 45 mm lățime.

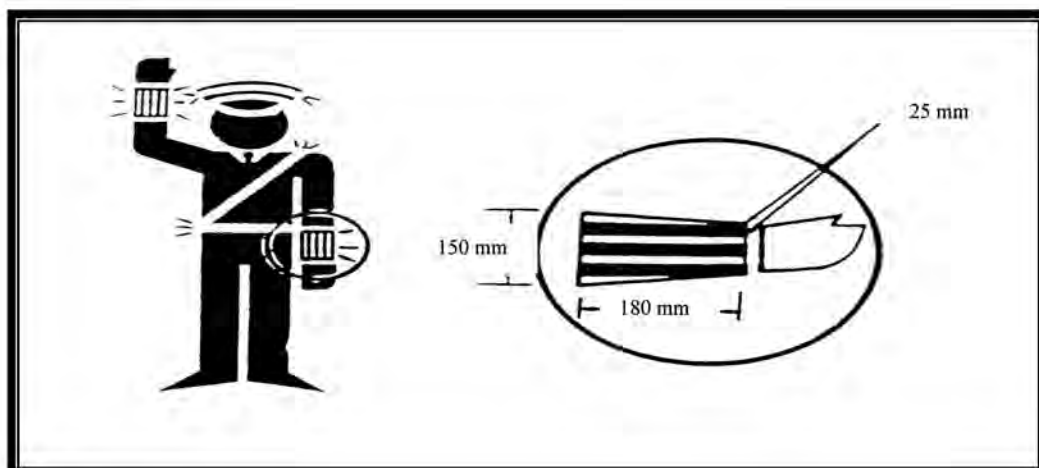

7. Manșeta utilizată la executarea misiunilor de îndrumare a circulației

Manșeta poate avea următoarele dimensiuni:

- lățimea manșetei — 150 mm — în partea superioară a antebrațului;
- lungimea manșetei — 180 mm;
- lățimea dungii — 25 mm.

Dungile reflectorizante vor fi paralele cu brațul.

8. Inscripționarea autovehiculelor de poliție militară și mijloacele de avertizare optică și acustică

Vehiculele din dotarea structurilor de poliție militară vor avea inscripționate pe capota față, spate și pe ușile laterale înscrisul „POLIȚIA MILITARĂ”. Pe capota față înscrisul va fi aplicat „în oglindă”.

— inscripționare capotă față —

— inscripționare capotă spate —

— inscripționare laterală —

Instalația de semnalizare optică și acustică se va monta pe vehicul în dreptul stâlpului central, iar semnalul optic intermitent va fi de culoare albastră.

— Model —

PROCEDURĂ
pentru cercetarea împrejurărilor producerii accidentelor de circulație săvârșite de personalul armatei

La ordin sau datorită împrejurărilor, la cercetarea accidentelor de circulație în care sunt implicate autovehicule militare sau personal din Ministerul Apărării Naționale pot participa și militari din structurile de poliție militară.

În aceste situații, militarii din structurile de poliție militară au următoarele obligații:

- a) să ofere primul ajutor persoanelor accidentate, să cheme imediat ambulanța și, eventual, echipele de descarcerare;
- b) să noteze ora la care a fost anunțată ambulanța, ora sosirii și cea a plecării, numărul de înmatriculare al acesteia, numele și adresa spitalului la care vor fi sau au fost transportați răniții, numele și prenumele medicului care a participat la acțiune;
- c) să nu cauzeze alte vătămări, asigurându-se că implicarea lor în rezolvarea situației este cea corespunzătoare;
- d) să poarte întotdeauna echipament corespunzător, vizibil de la distanță;
- e) să întocmească un plan/schiță al/a accidentului, inclusiv cu poziția finală a autovehiculelor și persoanelor accidentate;
- f) să nu permită mișcarea autovehiculelor implicate în accidente soldate cu victime decât pentru acordarea primului ajutor persoanelor imobilizate și numai după ce poziția inițială a fost marcată cu cretă.

Pentru executarea cercetării și întocmirea planului/schiței accidentului, militarii din structurile de poliție militară/echipa de poliție militară notează următoarele:

- a) data, locul, ora și ce fel de accident a fost produs;
- b) datele personale ale victimelor;
- c) numele și adresele martorilor, poziția lor față de locul accidentului;
- d) ora la care a/au sosit echipajul/echipajele poliției rutiere;
- e) tipul, anul de fabricație și numărul de înmatriculare al autovehiculelor implicate;
- f) detalii despre încărcătură și pasageri;
- g) numele și prenumele șoferilor, unitățile militare din care fac parte, tipul permisului de conducere, seria, numărul și cine l-a eliberat;
- h) date despre foile de parcurs și certificatele de înmatriculare ale autovehiculelor;
- i) avariile produse în urma accidentului și eventualele avarii existente anterior producerii acestuia;
- j) datele privind existența asigurărilor autovehiculelor;
- k) dacă s-a executat reconstituirea și constatările rezultate în urma acesteia.

— Model —

AGENDA
militarului din structura de poliție militară

Agenda are rolul de a ajuta militarii din structurile de poliție militară în executarea atribuțiilor funcționale, furnizându-i date de bază pentru întocmirea unui raport, precum și pentru a avea un algoritm despre modul de desfășurare a activității.

1. Cuprinsul agendei:

- a) date personale ale posesorului — nume, prenume, grad, cod legitimație militară, unitatea militară, data primei/ultimei anotări în agendă;
- b) instrucțiuni pentru luarea notițelor — notițele se iau la locul faptei, la timp sau cât mai repede după incident; în cazul unor greșeli de consemnare se taie cu o linie orizontală în dreptul căreia se semnează de către deținător; nu se lasă spații libere; nu se fac adăugări; nu se rup pagini; fiecare intrare de înscris cu dată și oră se consemnează în partea stângă a paginii; se notează declarațiile verbale sau conversațiile, pe cât posibil de exacte, preferabil în cuvinte uzuale;
- c) articole folosite în mod curent din Codul penal, extras din legislația rutieră cu reglementări militare în acest

domeniu, modele de întrebări folosite des pe timpul unei cercetări;

- d) denumirea unor medicamente cu efecte halucinogene, droguri sau altor feluri de substanțe cu efecte negative asupra organismului uman și simptome în urma folosirii lor;
 - e) alte date de care militarul are nevoie;
 - f) principalele caracteristici de lucru ale mijloacelor de comunicații necesare conducerii pentru îndeplinirea misiunii primite.
2. Agenda se completează de către militar cu evenimente, acțiuni, misiuni și cu nume ale persoanelor suspicioase.
3. Generalități în completarea agendei:
- a) orice întâmplare consemnată trebuie să răspundă la întrebările: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?;
 - b) ce măsuri s-au luat de către militarul din structura de poliție militară;
 - c) numele proprii se trec cu majuscule, pentru a nu se crea confuzii și a lăsa loc de interpretări.

— Model —

FORMA ŞI CONȚINUTUL
documentelor de conducere și rapoartelor de informare**1. Documente de conducere**

Planul de cooperare între structurile participante la misiune
 Ordinul de acțiune
 Planul de control
 Planul însoțirii coloanelor oficiale/coloanelor de autovehicule militare

— Model —

ROMÂNIA
 MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

SECRET DE SERVICIU/.... ani
 (după completare)
 Exemplarul nr.

Nr.
 din
 București

PLAN DE COOPERARE
între structurile participante la misiunea

I. Situația și variantele de acțiune ale adversarului

II. Forțele participante la desfășurarea acțiunilor militare:

1. misiunile forțelor care cooperează pentru îndeplinirea misiunii;
2. dispozitivul de acțiune pentru îndeplinirea misiunii;
3. raioanele în care acționează forțe, limitele și locurile punctelor de comandă;
4. variantele de acțiune ale forțelor, metodele și procedeele de acțiune.

III. Succesiunea acțiunilor — se prezintă sub formă de grafic, indicându-se obiectivul, ora, semnalul, modul de recunoaștere și informare reciprocă.

IV. Manevra de forțe și mijloace: dispozitive, formații, itinerare, aliniamente, raioane, puncte de întâlnire și de raliere, timpul

V. Schema desfășurării acțiunilor comune în aceeași zonă: conducerea, dirijarea, indicarea obiectivelor și orei acțiunii/atacului, sprijinul reciproc, semnale, măsuri de protecție a forței

VI. Sistemul unic de codificare al hărților, documentelor și tabelelor de semnale

VII. Organizarea comendurii și îndrumării traficului

VIII. Asigurarea logistică

COMANDANTUL/ŞEFUL U.M.

.....
(gradul).....
(numele, prenumele și semnătura)

— Model —

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

SECRET DE SERVICIU/..... ani
(după completare)
Exemplarul nr.

Nr.
Din
București

ORDIN DE ACȚIUNE — nume de cod

— tipul și numărul —

Referințe:

Timpul astronomic:

I. SITUAȚIA

1. Forțele inamice
2. Forțele proprii

II. MISIUNEA

III. EXECUȚIA

Scopul execuției:

1. Concepția acțiunilor:

- a) manevra;
 - b) executarea focului;
 - c) informații, recunoașteri.
2. Misiunile forțelor participante
3. Instrucțiuni de coordonare/sincronizare:
- a) nevoi critice de informare;
 - b) măsuri/activități de control;
 - c) măsuri de reducere a riscului;
 - d) reguli de angajare.

IV. LOGISTICA

1. Gradul de suport logistic:

- a) nivelul stocurilor;
 - b) operativitatea tehnicii;
 - c) executarea transporturilor.
2. Cartuirea trupelor
3. Evacuarea medicală și spitalizarea
4. Probleme de personal
5. Cooperarea civili — militari
6. Diverse

V. COMANDA ȘI CONTROLUL

1. Comanda, controlul și comunicațiile
2. Instrucțiuni de identificare și recunoaștere
3. Semne și semnale
4. Modul de realizare a legăturilor

LUAT LA CUNOȘTINȚĂ

.....

(gradul)

.....
(numele, prenumele și semnătura)

ANEXE:

DISTRIBUIT LA:

COMANDANTUL/ȘEFUL U.M.

.....

(gradul)

.....
(numele, prenumele și semnătura)

— Model —

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

NESECRET/..... ani
Exemplarul nr.

.....
(eșalonul care execută controlul)

Nr.
din
București

APROB.
COMANDANTUL/ȘEFUL U.M.

.....
(gradul)

.....
(numele, prenumele și semnătura)

PLAN DE CONTROL
al
(denumirea structurii)

1. Baza legală:
2. Structura care controlează:
3. Perioada:
4. Structura controlată:
 - 4.1. indicativ:
 - 4.2. data ultimului control:
5. Componenta echipei de control:
 - 5.1. șeful echipei:
 - 5.2. membri:
6. Scopul controlului:
7. Obiectivele controlului:
 - 7.1.
 - 7.2.

ȘEFUL ECHIPEI DE CONTROL

.....
(gradul)

.....
(numele, prenumele și semnătura)

— Model —

PLANUL
însoțirii coloanelor oficiale/coloanelor de autovehicule militare

- A. Situația din zona de acțiune
- B. Misiunea
- C. Execuția
- D. Modul de realizare a activităților de control și îndrumare a traficului
- E. Itinerarele de bază și de rezervă pentru deplasarea forțelor și mijloacelor
- F. Dispozitivul pentru deplasarea forțelor și mijloacelor
- G. Dispunerea posturilor și a punctelor de control pentru îndrumarea traficului
- H. Modul de amplasare a semnelor și indicatoarelor de circulație temporare
- I. Locurile de dispunere a structurilor de poliție militară
- J. Cooperarea cu alte structuri cu responsabilități în domeniu
- K. Asigurarea acțiunilor și protecția forței
- L. Logistica
- M. Asigurarea semnelor și indicatoarelor de circulație temporare
- N. Cooperarea civili — militari
- O. Comanda și controlul
- P. Modul de realizare a legăturilor
- Q. Instrucțiuni de identificare și recunoaștere
- R. Diverse

COMANDANTUL/ȘEFUL U.M.

.....
(gradul)

.....
(numele, prenumele și semnătura)

2. Rapoarte de informare

- A. Raportul de control
- B. Raportul activităților
- C. Raportul accidentului de circulație

— Model —

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

NESECRET/..... ani
Exemplarul nr.

.....
(eșalonul care a executat controlul)

Nr.
din
București

RAPORT DE CONTROL

al
(denumirea structurii care controlează)
la
(denumirea structurii controlate)

1. Baza legală:
2. Structura care controlează:
3. Perioada:
4. Structura controlată și data ultimului control:
5. Componenta echipei de control:
 - 5.1. șeful echipei:
 - 5.2. membri:
6. Scopul controlului:
7. Obiectivele controlului:
 - 7.1.
 - 7.2.
8. Calificativ general:
9. Calificative acordate pe domenii:
10. Deficiențe, măsuri și termene de remediere:
11. Starea deficiențelor identificate pe timpul controlului anterior:
12. Concluziile șefului echipei de control:

ȘEFUL ECHIPEI DE CONTROL

.....
(gradul)

.....
(numele, prenumele și semnătura)

NOTĂ:

Raportul de control se întocmește după executarea activităților de control și se înaintează comandantului/șefului unității militare care a ordonat controlul.

— Model —

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

NESECRET/..... ani
Exemplarul nr.

Nr. ...
din
București

RAPORTUL ACTIVITĂȚILOR

la
(denumirea structurii)

1. Persoana căreia îi este adresat raportul:
2. Persoana care raportează:
3. Data la care se referă raportul:
4. Principalele activități la care au participat elemente ale poliției militare:
 - 4.1.
 - 4.2.
 - 4.3.
5. Constatări:
6. Deficiențe:
7. Măsuri:
8. Termene de remediere:
9. Alte date:

.....
(gradul)

.....
(numele, prenumele și semnătura)

NOTĂ:

Raportul activităților se întocmește după executarea unei activități ordonate și se înaintează comandantului/șefului unității militare care a ordonat activitatea.

— Model —

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALENESECRET/..... ani
Exemplarul nr.Nr. ...
din ...
București**RAPORTUL ACCIDENTULUI DE CIRCULAȚIE**
la
(denumirea structurii)

1. Prezentarea accidentului de circulație
 - 1.1. Tipul/marca vehiculelor implicate și numerele de înmatriculare ale acestora:
 - 1.2. Gradul, numele persoanelor implicate:
 - 1.3. Locul producerii accidentului:
 - 1.4. Data și ora producerii accidentului:
 - 1.5. Urmărilor accidentului:
 - 1.6. Alte detalii:
2. Constatări — concluzii preliminare:
 - 2.1. Măsurile dispuse:
 - 2.2. Data și ora raportării accidentului la eșalonul superior:
 - 2.3. Denumirea organelor abilitate care cercetează accidentul:
 - 2.4. Termenele de finalizare a cercetărilor de către organele abilitate:
 - 2.5. Alte detalii:

.....
(gradul)
.....
(numele, prenumele și semnătura)

NOTĂ:

Raportul accidentului de circulație se întocmește de către militarul din structura de poliție militară după executarea cercetării accidentului de circulație și se înaintează comandantului/șefului unității militare care a ordonat activitatea.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind aprobarea Regulamentului de inspecție a unităților de învățământ preuniversitar**

Având în vedere:

- prevederile art. 94 alin. (2) lit. s) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.447/2020 privind aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de inspecție a unităților de învățământ preuniversitar, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.547/2011 privind aprobarea Regulamentului de inspecție a unităților de învățământ preuniversitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 24 octombrie 2011.

Art. 3. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală minorități și relația cu Parlamentul, Direcția minorități, Direcția generală economică, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica AnisieBucurești, 3 decembrie 2020.
Nr. 6.106.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1281 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

